PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIV Nr. 3159 | Simbătă 18 decembrie 1954 | 4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

N. Mocanu — Pentru o mai bună organizare a schimburilor de noapte la uzinele „Ernst Thälmann" (pag. 2-a).

Filmele săptămînii: **M. Drăgan** — „Ludwig van Beethoven"; „De doi bani speranță" (pag. 2-a).

De la Tribunalul Militar din București (pag. 2-a).

Puternice manifestații antiamericane și antibritanice în Grecia și Cipru (pag. 2-a).

Conferința de presă a purtătorului de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Angliei în legătură cu declarația lui Nutting (pag. 2-a).

Declarația primului ministru al Birmaniei, U Nu, la plecarea din R. P. Chineză (pag. 2-a).

General-maior Dumitru Panaitescu — Scrisoare deschisă către ofițerii francezi din cea de a 57-a promoție a Școlii Superioare de Război din Paris (pag 3-a).

Cu privire la situația și sarcinile literaturii sovietice — *Raportul prezentat de Alexei Surkov la al II-lea Congres al scriitorilor sovietici* (pag. 4-a).

Munca politică pentru formarea de noi întovărășiri agricole

Munca pentru transformarea socialistă a agriculturii este una din principalele sarcini permanente ale partidului nostru.

Problemele fundamentale ale transformării socialiste a agriculturii în țara noastră au fost clar precizate — în lumina învățăturilor marxism-leninismului — în Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949. Hotărîrile partidului subliniază cu tărie marea însemnătate a întovărășirii agricole ca unul dintre principalele mijloace de ridicare a producției agricole, de atragere a țărănimii pe calea agriculturii socialiste.

Ca urmare a muncii partidului au luat ființă, pe baza liberului consimțămînt al țăranilor muncitori, peste 2.700 întovărășiri agricole.

Sute de întovărășiri agricole au obținut recolte cu 20—25% mai mari decît cele de pe loturile individuale din vecinătatea lor, demonstrînd astfel avantajele lucrării pămîntului în comun cu mașinile și tractoarele statului și cu mijloacele proprii ale întovărășiților. Astfel, întovărășirea agricolă din Măxineni, raionul Brăila, a obținut 6.110 kg. orez la hectar, cea din Lugoj, regiunea Timișoara, 3.000 kg. porumb boabe la hectar.

Succesele obținute pe tărîmul creării și consolidării economico-organizatorice a întovărășirilor agricole nu pot și nu trebuie să acopere lipsurile existente în activitatea desfășurată în această direcție de către organele și organizațiile de partid, de sfaturile populare, de S.M.T.-uri și de alte organe și instituții. Multe organizații de partid nu desfășoară în mod sistematic munca în vederea formării de noi întovărășiri agricole, unele comitete regionale și raionale de partid nu cunosc situația exactă din satele unde țăranii muncitori doresc să intre în întovărășiri agricole, nu se preocupă de activitatea comitetelor de inițiativă, nu se îngrijesc de întărirea economico-organizatorică a întovărășirilor existente.

Proiectul de Directive al Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani atrage din nou atenția că transformarea socialistă a agriculturii nu se produce de la sine, că trebuie combătută practica unor organe și organizații de partid care consideră munca pentru formarea de noi întovărășiri și gospodării agricole colective drept o muncă de sezon. Este necesar — se spune în proiectul de Directive — să se desfășoare o muncă permanentă pentru a convinge pe țăranii muncitori cu gospodării individuale să intre, pe baza liberului consimțămînt, în întovărășirile agricole și gospodăriile colective existente sau să înființeze noi întovărășiri agricole, noi gospodării colective.

Merită să fie relevate succesele obținute în ultimul timp de o serie de organe și organizații de partid din regiunea Craiova, care au lămurit și ajutat un însemnat număr de țărani muncitori să se organizeze în întovărășiri agricole. Numai în cursul lunilor august, septembrie și octombrie, în regiunea Craiova au luat ființă, pe baza liberului consimțămînt, 76 noi întovărășiri agricole, în afară de faptul că multe întovărășiri s-au întărit prin înscrierea de noi membri. S-au obținut succese și în regiunile Galați, Hunedoara, Stalin.

Se constată însă că în regiuni ca Arad, Bacău, Oradea, Bîrlad și altele, numărul întovărășirilor agricole create în ultimul timp este foarte mic Și acest fapt nu este de loc întîmplător. Organele și organizațiile de partid și de stat din aceste regiuni continuă încă să lase pe planul al doilea munca politico-organizatorică pentru crearea de noi întovărășiri.

In regiunea Bîrlad nu numai că nu se desfășoară o temeinică muncă politică de lămurire a țăranilor muncitori, dar nici nu se acordă sprijinul organizatoric cuvenit acelora care și au arătat și-și arată dorința de a forma întovărășiri agricole. Cum pot justifica oare organele de partid și de stat din această regiune faptul că grupurile de țărani muncitori din circa 100 sate, care vor să formeze întovărășiri, n-au fost ajutate să-și îndeplinească această dorință? Dealtfel, multe grupe de țărani muncitori n-au fost ajutate să-și organizeze nici măcar comitete de inițiativă.

Organele și organizațiile de partid au datoria să desfășoare temeinic și permanent munca politică de lămurire și convingere a țăranilor muncitori asupra superiorității și avantajelor întovărășirii agricole, să le acorde tot sprijinul pentru a păși pe această cale. Noile întovărășiri agricole trebuie să fie rodul unei răbdătoare munci de lămurire, pe baza unei cunoașteri temeinice a situației locale și pe baza însușirii și a aplicării liniei și a hotărîrilor partidului, astfel ca la temelia fiecărei întovărășiri să stea unirea de bunăvoie a țăranilor muncitori.

Rezultatele dobîndite de întovărășirile agricole existente constituie cel mai puternic mijloc de convingere și de atragere a noi și noi mase de țărani muncitori pe calea socialismului. De aici și grija deosebită ce trebuie s-o acorde organizațiile de partid consolidării economico-organizatorice a întovărășirilor agricole.

Popularizarea succeselor obținute de către întovărășiții din Negru Vodă, regiunea Constanța, a făcut ca numărul membrilor întovărășirii agricole să crească de la 65 la 226, iar în satul Cotu Văii, din aceeași regiune — de la 77 la 124; în raionul Calafat din regiunea Craiova, numai în decurs de o lună de zile s-au înscris în întovărășiri 450 noi membri. Acest lucru arată cu prisosință că întovărășirile agricole și-au dovedit și își dovedesc superioritatea față de gospodăria țărănească individuală, că ele exercită o influență din ce în ce mai mare asupra țăranilor muncitori care sînt dornici să-și croiască o viață nouă, îmbelșugată și fericită. Dar ei trebuie să fie ajutați și sprijiniți cu toată dragostea și din toate puterile.

Una din metodele principale de convingere a țărănimii muncitoare este metoda lămuririi individuale, munca desfășurată cu fiecare țăran muncitor în parte. Această metodă a fost folosită cu mult succes de către activiștii de partid și de către organizațiile de bază din raionul Calafat, regiunea Craiova. Aici s-a dat o mare atenție pregătirii temeinice a activiștilor, a agitatorilor, a fiecărui comunist, astfel încît ei să nu înșire țăranului muncitor fraze generale, ce nu pot convinge pe nimeni, ci să arate fapte văzute și studiate de ei înșiși pe teren. Mergînd la țăranul muncitor acasă, activistul stă de vorbă cu el și cu nevasta lui, explică limpede și cu răbdare cum este organizată munca în întovărășirea agricolă, face socoteli gospodărești prin care arată cu cifre și fapte ce venituri i-ar aduce întovărășirea agricolă. După ce au fost lămuriți membrii unei familii, se trece la discutarea cu un grup de familii, ca să se lămurească și mai bine lucrurile, se prelucrează statutul, se alege comitetul de inițiativă etc.

Metoda muncii de lămurire individuală și pe grupe de familii trebuie neapărat împletită cu organizarea de vizite ale țăranilor muncitori — împreună cu nevestele lor — la o întovărășire care a dat roade bune. Nu trebuie ocolite lipsurile din unele întovărășiri, ci trebuie arătate cauzele lor și cum pot fi înlăturate sau prevenite. Nimic nu-l poate convinge mai bine pe țăranul muncitor decît exemplul viu văzut de el însuși.

Greșit procedează însă în munca de agitație pentru formarea de noi întovărășiri acei agitatori care amestecă în aceeași oală întovărășirea și gospodăria colectivă. După cum se știe între întovărășire și gospodăria colectivă este o deosebire importantă. Confuzia între întovărășire și gospodăria colectivă nu poate decît să dăuneze muncii politice pentru formarea de noi întovărășiri agricole și să aducă apă la moara dușmanilor transformării socialiste a agriculturii, care văd cu ochi răi întovărășirea, tocmai pentru că ea este o formă de cooperare în muncă larg accesibilă țăranilor muncitori.

Perioada de iarnă este un bun prilej de a intensifica munca politică pentru crearea de noi întovărășiri agricole.

Organizațiile de partid și sfaturile populare au datoria să organizeze conferințe de popularizare a succeselor întovărășirilor agricole, să organizeze consfătuiri între țăranii muncitori și întovărășiți, întîlniri între fruntași ai recoltelor bogate și întovărășiți fruntași, să arate că recoltele ce se obțin în întovărășirea agricolă sînt mult mai mari decît cele obținute de țăranii muncitori cu gospodărie individuală. Pentru lămurirea unor probleme la cursurile agrozootehnice de masă să se folosească exemple concrete din întovărășirile agricole.

Un rol deosebit de important în munca de formare a noi întovărășiri agricole și de consolidare și lărgire a celor existente revine presei, radioului, stațiunilor de radio-amplificare, propagandei agricole scrise.

Să intensificăm munca politico-organizatorică pentru ca tot mai mulți țărani muncitori să treacă de bunăvoie la formarea de noi întovărășiri agricole, mijloc important de ridicare a producției agricole, de sporire a veniturilor țăranilor muncitori și de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare!

Pentru apărarea păcii, împotriva acordurilor de la Paris!

În aceste zile, pe întreg cuprinsul patriei noastre, în Capitală ca și în cele mai îndepărtate sate, răsună cu fermitate glasul tuturor cetățenilor iubitori de pace care condamnă încercările cercurilor agresive din Apus de a reînvia pe calea acordurilor de la Londra și Paris militarismul german.

În cadrul unor însuflețite mitinguri și adunări, muncitori și țărani muncitori, oameni de știință, profesori, juriști, artiști și scriitori își exprimă aderiunea lor la hotărîrile și măsurile prevăzute în Declarația conferinței de la Moscova. Totodată ei se angajează să-și unească eforturile în lupta contra ratificării acordurilor de la Londra și Paris, contra refacerii militarismului vest-german cotropitor, să muncească cu forțe sporite pentru întărirea economică a patriei și a puterii ei de apărare.

Într-o scrisoare primită de la colectivul de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari de la **Uzinele Textile „Moldova"** din Botoșani, se spune printre altele: **„Noi nu vom îngădui să se abată asupra omenirii un nou război. Cu toții uniți ne străduim din toate puterile să îndeplinim planul de producție la toți indicii, să reducem prețul de cost și să dăm poporului muncitor produse mai multe și de calitate mai bună. Totodată sîntem hotărîți să luptăm pentru întărirea capacității de apărare a patriei noastre".**

Mecanizatorii de la **S.M.T.-Grădiștea,** raionul Snagov, ne-au scris că în aceste zile de pregătire a campaniei agricole de primăvară ei se străduiesc să-și îmbunătățească munca, dornici de a contribui și mai activ la dobîndirea unor recolte bogate pentru poporul muncitor. Comitetul de luptă pentru pace din **comuna Micrcurea,** raionul Sebeș, exprimînd voința cetățenilor întruniți în cadrul unui miting, protestează cu toată energia împotriva uzelilor războinice care se ascund sub masca acordurilor de la Londra și Paris.

Pe întinsul patriei noastre

Cu planul anual îndeplinit

ORAȘUL STALIN (coresp. „Scînteii"). În aceste zile, cînd întregul nostru popor muncitor își încordează forțele pentru a obține noi realizări în lupta pentru întărirea patriei, pentru apărarea păcii, la Comitetul regional de partid Stalin sosesc mereu noi vești despre succesele obținute de muncitorii și tehnicienii din întreprinderile Orașului Stalin și ale regiunii.

În ultimele zile, noi întreprinderi și cooperative meșteșugărești din regiune și-au îndeplinit planul anual de producție. Printre acestea se numără întreprinderile „Drum Nou", „Vitrometan" și „Teba" din Mediaș, „Textila Roșie", fabrica de mezeluri „Durabil" din Orașul Stalin, Centrul mecanic și atelierele de zonă C.F.R. Sibiu și altele.

De la 1 decembrie pînă la 15 decembrie, peste 30 de întreprinderi din Orașul Stalin și din regiune și-au îndeplinit planul anual. Pînă în ziua de 15 decembrie, în regiunea Stalin și-au îndeplinit sarcinile anuale de plan peste 80 întreprinderi și peste 30 cooperative meșteșugărești.

Pentru o recoltă bogată în anul viitor

La atelierul de reparații al stațiunii de mașini și tractoare Orăștie, regiunea Hunedoara, au fost obținute în ultimul timp succese însemnate. În decurs de o lună, mecanizatorii au reparat 12 secerători-legători, 16 batoze, 8 semănători, 8 cultivatoare, 5 discuitoare, 17 motoare electrice, 18 grape stelate și 10 grape cu colți. Pe măsură ce brigăzile de tractoare termină arăturile adînci și desțelenirile, se trece imediat la repararea tractoarelor și a plugurilor pentru tractor.

Strungarul Ion Căpîntală, care lucrează diferite piese pentru reparații, și-a depășit zilnic sarcinile de plan cu sută la sută. De asemenea, fierarii Iancu Radu și Constantin Coroabă au ascuțit zilnic cîte 100 fiare de plug în loc de 25 cît este norma.

(Agerpres)

Noi aparate medicale fabricate în țară

În unitățile sanitare va fi folosit în curînd un tip de aparat de raze ultraviolete fabricat în R.P.R.

Cu trei luni de zile în urmă, colectivul de ingineri, tehnicieni și muncitori de la fabrica „Electrotehnica" din Capitală, rezolvînd o serie de probleme tehnice dificile, a reușit să realizeze prototipul acestui aparat. Acum, primele 100 de aparate de raze ultraviolete sînt în lucru.

În primul semestru al anului 1955, colectivul acestei fabrici va produce și alte aparate, care nu s-au fabricat pînă acum în țara noastră, cum ar fi motorul tehnic suspendat și polizorul de laborator, ce vor fi folosite în tehnica dentară.

Produse apreciate de cumpărători

Cergușele ardelenești, covoarele și prești populare produse de cooperativa meșteșugărească „Flamura Roșie" din Craiova sînt apreciate de cumpărători. Muncitoarele de la secția covoare execută cu măiestrie modelele prevăzute în plan sau cerute de clienți.

În luna noiembrie, harnicele muncitoare și-au realizat sarcinile de plan în proporție de 152%. S-au evidențiat Opriș Ilona, care a obținut o depășire a sarcinilor de plan de 152%, Maria Giubegeanu, Florica Beliț oiu și multe altele.

Centre populare de schi

Secția pentru cultură fizică și sport a C.C.S. organizează în perioada de iarnă numeroase centre populare de schi. Asemenea centre de schi vor lua ființă în Capitală, la Orașul Stalin, Iași, Timișoara, Baia Mare, Tg. Mureș și în alte orașe.

Cei dornici de a învăța și practica această frumoasă și utilă ramură de sport vor avea la dispoziție materialele necesare și vor fi îndrumați de antrenori și instructori de specialitate.

Cursuri de perfecționare a antrenorilor de sport

La Orașul Stalin și Tg. Mureș funcționează de cîteva zile cursuri de perfecționare a antrenorilor de sport, organizate de secția pentru cultură fizică și sport a C.C.S.

Participanții la aceste cursuri își îmbogățesc cunoștințele asistînd la lecții teoretice și practice în domeniul atletismului, gimnasticii, al jocurilor de volei, baschet etc. Lecțiile sînt predate de profesori de specialitate și de sportivi fruntași, printre care se află maeștrii sportului Ioan Söter, Zeno Dragomir și alții.

Mergem acolo unde se hotărăşte soarta producţiei agricole!

Absolvenți ai Facultății de Agricultură din Institutul Agronomic Iași, care pleacă să lucreze la sate. De la stînga la dreapta, în rîndul de sus: Gheorghe Calapod, Valeria Baicu, Tanasache Daraban; în rîndul de jos: Gheorghe Anicăi, Felicia Irimescu, Gheorghe Leonte.

Acum cîteva zile a apărut în ziarul „Scînteia Tineretului" o scrisoare a unui grup de absolvenți ai Facultății de economie și organizare a agriculturii socialiste din Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" București, prin care aceștia și-au exprimat hotărîrea de a merge să lucreze direct în producție.

Noi, absolvenți ai Facultății de Agricultură din Institutul Agronomic-Iași, ne alăturăm cu însuflețire hotăririi luate de grupul de absolvenți din București, socotind că misiunea noastră, a inginerilor agronomi, este să mergem în mijlocul oamenilor muncii din agricultură, acolo unde se hotărăște soarta producției agricole. În cei 4 ani de studii în institut am reușit să ne însușim metodele agrotehnice înaintate și cunoștințe despre organizarea producției agricole și sîntem hotărîți să le aplicăm în practică pentru a contribui la îndeplinirea sarcinilor puse de proiectul de Directive al Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

Noi nu cunoaștem încă localitatea în care vom merge, însă ori unde vom fi repartizați — în gospodării colective, gospodării de stat, S.M.T.-uri sau la circumscripții agro-zoo-veterinare — vom munci din toate puterile pentru a-i ajuta pe oamenii muncii din agricultură să smulgă pămîntului recolte bogate.

În institutul nostru sînt, din păcate, și unii studenți care nu se gîndesc la altceva decît să „aranjeze" în așa fel lucrurile încît să rămînă la oraș, printr-un birou oarecare. Statul nostru democrat-popular ne-a creat condiții de învățătură — pe care fiii de țărani muncitori și muncitori nu le-au putut avea niciodată pe timpul regimului burghezo-moșieresc — nu pentru a deveni funcționari, ci organizatori ai producției agricole, îndrumători ai oamenilor muncii din agricultură.

Chemăm pe această cale pe toți absolvenții institutelor de învățămînt superior agricol să meargă acolo unde interesele întăririi patriei noastre și ale ridicării nivelului de trai al poporului o cer — în gospodăriile colective, în gospodăriile de stat, în S.M.T.-uri și în circumscripții agro-zoo-veterinare!

DARABAN TANASACHE, CALAPOD GHEORGHE, BAICU VALERIA, ANICĂI GHEORGHE, IRIMESCU FELICIA, LEONTE GHEORGHE, PITICARU ELVIRA, FÎNARU EMIL, POPA FANE,
absolvenți ai Facultății de Agricultură din Institutul Agronomic Iași

Agitatorii vorbesc despre situația internațională

Informarea oamenilor muncii despre situația internațională și popularizarea Declarației statelor europene participante la conferința de la Moscova au constituit unul din obiectivele muncii de agitație desfășurate de organizația de bază de la Uzinele Chimice Romîne din Capitală.

Baza muncii de agitație a fost munca de la om la om. „Pacea în Europa — a spus agitatorul N. Boiangiu, în cadrul unei discuții cu un grup de muncitori din sectorul III — poate fi asigurată prin crearea sistemului de securitate colectivă propus de Uniunea Sovietică. Acordurile de la Paris duc însă la reînvierea militarismului german și agravează primejdia de război. Tocmai de aceea popoarele iubitoare de pace luptă pentru a zădărnici aceste acorduri, pentru a preîntîmpina războiul".

Însuflețiți de ideea apărării păcii și a întăririi capacității de apărare a patriei, muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii sprijină Declarația conferinței de la Moscova cu noi realizări în producție. Pînă la 11 decembrie ei au îndeplinit planul valoric pe 1954.

Pregătiri pentru pomul de iarnă

Colectivul fabricii de produse zaharoase „Fraga" din Capitală și-a îndeplinit cu cinste sarcinile planului anual de producție. În aceste zile, muncitoarele din secția ambalaje a fabricii împachetează cu multă dragoste drageuri, dropsuri, praline și alte sortimente de bomboane pentru pomul de iarnă. Străduindu-se să dea cît mai multe produse zaharoase, numeroase brigăzi din întreprindere își depășesc cu mult sarcinile de producție.

În medalion: **Fruntașa în producție Lucia Modoran la locul său de muncă.**

Muguri ai vieții noi

★

Corul ucrainean din comuna Siret

Corul ucrainean din comuna Siret, raionul Rădăuți, format din 120 de persoane, este unul din cele mai bune coruri din raion. La spectacolele prezentate în satele comunei Siret și în deplasările făcute la Brodina, Călinești-Cuparencu, Frătăuții Vechi au participat peste 10.000 spectatori.

Corul ucrainean din Siret a obținut premiul I pe raion la concursul echipelor artistice de amatori, iar în întrecerea ce a avut loc între corurile ucrainene a obținut premiul al II-lea pe regiune.

Suceava — Ziarul **„Zori Noi"**

Cămine pentru tinerii mineri

În ultimul an au fost date în folosință tinerilor mineri din Valea Jiului 3 cămine cu cîte 170 locuri.

De curînd, la Vulcan s-a ridicat în numai cîteva săptămîni clădirea unui nou cămin. Acesta este compus din parter și 3 etaje și va avea o capacitate de 270 locuri.

Petroșani — Ziarul **„Steagul Roșu"**

Încă o comună fără analfabeți

Regimul burghezo-moșieresc a lăsat moștenire comunei Scurtești 296 de neștiutori de carte.

În fiecare an, după eliberarea patriei noastre, 30-36 dintre foștii analfabeți își primeau certificatele de absolvire a cursurilor de alfabetizare. În 1954, ultimii 30 analfabeți au primit și ei certificatul de absolvire a ciclului II. Astăzi, în comuna Scurtești nu mai există nici un analfabet.

Multora dintre foștii neștiutori de carte din această comună li s-au încredințat sarcini de răspundere. Țăranul muncitor Oprea Crețu este colector principal într-o comună din regiune, Alexandru Radu este un bun șef de cultură la G.A.S.-Buzău, Dumitru Rapițeanu, membru al uneia din cele 3 întovărășiri agricole din comuna Scurtești, e unul din cursanții fruntași ai cercului agrotehnic.

Buzău — Ziarul **„Viața Buzăului"**

Noi construcții în agricultură

Nu de mult s-a terminat construirea unei crescătorii moderne de porci la gospodăria agricolă colectivă din Turulung. Volumul acestei construcții este de 277 m.c., avînd o capacitate pentru zeci de scroafe cu purcei; crescătoria mai are o încăpere pentru depozitarea și pregătirea hranei porcilor. La construirea crescătoriei s-au folosit pe scară largă rezervele interne.

Baia Mare — Ziarul **„Pentru Socialism"**

O inițiativă rodnică

În vederea realizării planului de achiziții, consiliul de conducere al cooperativei Tureni a avut o inițiativă demnă de urmat.

Salariații cooperativei au început să meargă pe la casele țăranilor muncitori cu căruțe pline cu marfă pentru comerțul de întîmpinare, realizînd pe loc schimbul.

Metoda s-a dovedit rodnică. Numai într-o singură zi, în comuna Vîlcele s-au achiziționat 350 kg. cereale, în Rediu 422 kg., iar în Micești 515 kg. — țăranii muncitori cumpărînd în schimb zahăr, bocanci, sibir etc.

Turda — Ziarul **„Turda Nouă"**

Diafilme la sate

...În seara aceea, la căminul cultural din comuna Castelu, raionul Medgidia, s-au adunat numeroși țărani muncitori pentru a viziona primele diafilme sosite în comună.

De atunci, seri de-a rîndul, în cursul celor peste 20 de prezentări, țăranii muncitori au vizionat o serie de diafilme cu subiecte variate: despre originea și evoluția omului, despre creșterea și îngrijirea animalelor, despre cultura plantelor și altele.

Constanța — Ziarul **„Dobrogea Nouă"**

Se extinde rețeaua de gaz metan la Cluj

În cursul acestui an au fost instalate, în orașul Cluj, 1850 branșamente de gaz metan. Pînă la 30 noiembrie au trecut de la consumul de lemne la consumul de gaz metan 6000 gospodării, iar pînă la sfîrșitul anului vor mai trece la consumul de gaze încă 1100 gospodării.

Pentru o mai bună organizare a schimburilor de noapte la uzinele „Ernst Thälmann"

Muncitorii și tehnicienii din întreprinderile din industria grea își sporesc zi de zi eforturile în întrecerea socialistă pentru a aduce o contribuție cît mai importantă la întărirea puterii de apărare a patriei, la creșterea volumului producției de mașini și utilaje destinate dezvoltării industriei grele și agriculturii.

Printre întreprinderile cărora le revin sarcini de mare răspundere în această direcție se numără și uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin. În primele 10 luni ale anului 1954, colectivul uzinei a îndeplinit sarcinile de plan prevăzute pe această perioadă, dînd în plus un număr de 38 de tractoare. Productivitatea muncii a crescut în acest răstimp cu mai bine de 10%, ceea ce a contribuit la scăderea prețului de cost.

Dacă analizăm însă felul cum s-au obținut aceste realizări ne putem da seama că s-ar fi putut dobîndi rezultate mult mai importante prin punerea în valoare a unor însemnate rezerve interne. De la început trebuie spus că în uzină, lună după lună, îndeplinirea planului nu s-a făcut în mod ritmic — în special în ultima jumătate de an — ci numai în „asalturi". De obicei, în primele 3-4 zile ale fiecărei luni, o bună parte din muncitori lucrează pentru a lichida restanțele din planul pe luna precedentă. Cît de dăunătoare este munca în „asalt" ne-o dovedește următoarea situație: în primele zece zile ale lunii octombrie sarcina de plan a fost realizată doar în proporție de... 2,9%, în decada a doua 9,5%, pentru ca în decada a III-a — în perioada „asaltului" — să se realizeze 87,6%! Se înțelege că o astfel de organizare a muncii duce la slaba folosire a mașinilor în primele două decade ale lunii și la suprasolicitarea lor spre sfîrșitul lunii; ea constituie o frînă din cele mai serioase în calea îmbunătățirii calității tractoarelor și a reducerii prețului lor de cost.

Analizînd felul în care sînt organizate schimburile și cum se desfășoară munca în fiecare din ele, se poate vedea că nu există o justă repartizare a tehnicienilor și muncitorilor pe schimburi, că se simte o accentuată lipsă de răspundere și control din partea cadrelor tehnice de conducere, în special în schimburile de noapte.

Din cauza nejustei repartizări a tehnicienilor și inginerilor pe schimburi sînt rare cazurile cînd aceștia pot fi văzuți în secții după orele 22. În timp ce între 25 și 30 ale lunii octombrie în sectorul U.S.I. au lucrat în schimbul de noapte aproape 800 de muncitori, nici un tehnician n-a fost în această perioadă în sector; în același timp însă, în schimbul II au făcut de serviciu peste 150 de tehnicieni.

Se întîmplă adesea ca unii muncitori, care lucrează în schimburile de după amiază și de noapte, să plece mai devreme acasă, așa cum s-a întîmplat, de pildă, în ziua de 13 noiembrie la sectorul uzinaj-motoare. Acest lucru nu este combătut cu hotărîre de către maiștri. Ba sînt chiar unii maiștri care fac la fel. Maistrul Ion Vasilescu, din secția formare, a lăsat în seara zilei de 11 noiembrie lucrul cu o oră mai devreme; de asemenea, maistrul Șaban Petre, de la linia cuzineți, a lipsit de la lucru în ziua de 13 noiembrie, cînd era de serviciu în schimbul II. Aici, unele mașini n-au putut funcționa din plin pentru că muncitorii nu aveau pregătite comenzile și materialele necesare.

Toate acestea se datoresc faptului că în uzină se pune accentul pe schimburile II și III numai spre sfîrșitul lunii, adică numai atunci cînd „ajunge cuțitul la os", cînd îndeplinirea planului este periclitată. Iată de ce în multe secții și sectoare ca, de pildă, la uzinaj-motoare, la secția axe și pinioane, și altele, în ultimele zile ale fiecărei luni numărul muncitorilor care lucrează în schimburile de noapte se dublează față de începutul lunii. Completarea pînă la refuz, fără o analiză temeinică, a schimbului I, în detrimentul schimbului II, duce uneori la nefolosirea întregii capacități de lucru a mașinilor, chiar și în schimbul I. Așa, de exemplu, la unele mașini de pe linia arbori productivitatea muncii este mult mai mică în schimbul I față de schimbul II, deoarece macaralele fiind mult solicitate nu pot satisface toate necesitățile producției, astfel că unii muncitori pierd un timp prețios pînă ce se eliberează una din macarale, timp în care mașinile nu lucrează. În schimbul II, cînd macaralele sînt mai puțin solicitate, muncitorul Thiss Mihai reușește să rectifice cu regularitate cîte 25 bucăți arbori pe schimb, în loc de 18 cîți realizează de obicei în schimbul I. Numeroși alți muncitori dobîndesc în schimbul II o productivitate mai înaltă.

Sistemul acesta se răsfrînge însă nu numai asupra folosirii incomplete a capacității de producție a utilajului, ci are repercusiuni serioase și asupra calității produselor și a prețului de cost. În schimburile II și III există cel mai mare procent de rebuturi.

Pentru a remedia această situație, pentru a crea condiții în vederea obținerii unei mai bune folosiri a mașinilor și utilajelor și, pe această bază, a unei mai înalte productivități a muncii, conducerea uzinelor are datoria să treacă de îndată la o mai bună organizare a schimburilor.

Comitetul de partid al uzinelor trebuie să-și îndrepte atenția spre desfășurarea unei intense munci politice în rîndurile muncitorilor și tehnicienilor din schimburile de noapte pentru a face pe fiecare să înțeleagă că prin munca sa contribuie la întărirea forței patriei noastre, la dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii.

Sarcinile pe care proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. le pune în fața colectivului acestei uzine impun luarea în toate sectoarele uzinei a unor măsuri care să ducă la creșterea producției și a productivității muncii, la reducerea continuă a prețului de cost.

N. MOCANU
corespondentul „Scînteii" pentru regiunea Stalin

DE LA TRIBUNALUL MILITAR DIN BUCUREȘTI

Zilele acestea, la Tribunalul Militar din București, a avut loc, în fața a sute de oameni ai muncii, procesul unui grup de spioni aflați în slujba spionajului englez.

În fața instanței au compărut acuzații:

1. **Bodea Ion,** născut la 27 februarie 1920 în comuna Sîntandrei-Oradea, cu ultimul domiciliu stabil în 1950 la Brăila, strada I. L. Caragiale Nr. 11.

2. **Mureșanu Irina,** născută la 2 decembrie 1906 în Orașul Stalin, căsătorită cu Mureșanu Victor (legionar), cu ultimul domiciliu în București, strada Sandu Aldea Nr. 40.

3. **Mihăilescu Cornelia,** născută la 25 ianuarie 1895 în Alba Iulia, căsătorită cu Mihăilescu Vasile, fost ofițer, cu ultimul domiciliu în Brăila, strada I. L. Caragiale Nr. 11.

4. **Matei Ion,** născut la 13 aprilie 1924 în Oradea, legionar, membru al tineretului liberal, fiul unui fost senator țărănist, cu ultimul domiciliu în București, strada Știrbei Vodă Nr. 20.

5. **Istwanek Anton,** născut la 29 octombrie 1917, cu ultimul domiciliu în București, strada Vasile Gherghel Nr. 23 A.

6. **Stoica Petre,** născut la 4 iulie 1922 în comuna Suharău, regiunea Suceava, cu ultimul domiciliu în București, strada Dr. Ottoi Nr. 26.

Așa cum se arată în actul de acuzare și cum a reieșit din dezbaterile procesului, Bodea Ion a fost recrutat, instruit și strecurat pe teritoriul Republicii Populare Romîne, de către serviciul de spionaj englez, cu misiunea de a culege și transmite informații cu caracter de spionaj.

Încă din anul 1948, Bodea Ion, împreună cu Mihăilescu Cornelia și Mureșanu Irina, au plănuit plecarea clandestină în străinătate. Punînd în aplicare acest plan, în luna octombrie 1950, Bodea Ion s-a îmbarcat fraudulos pe un vas în portul Constanța, ajungînd la Istambul. La Istambul, Bodea a luat legătură cu alți trădători de patrie, aflați în slujba serviciilor de spionaj american și englez, a predat informații din diferite domenii de activitate din Republica Populară Romînă.

Pentru a culege informații de spionaj din țara noastră, pe care să le transmită serviciului de spionaj englez, Bodea a stabilit legătură de spionaj cu Mihăilescu Cornelia și Mureșanu Irina, cărora le-a transmis prin contrabandiști scrisori cu instrucțiuni, material chimic relevant, stilouri pentru scris simpatic și însemnate sume de bani, și a primit de la acestea scrisori conținînd informațiile de spionaj cerute de el. Prin intermediul Corneliei Mihăilescu și al altor persoane, Bodea a transmis de asemenea importante sume de bani familiilor unor trădători de patrie, fugiți în străinătate și a cules informații despre situația acestora.

Începînd din luna septembrie 1951, Bodea Ion a fost instruit într-o școală de radiotelegrafie din Istambul de către spioni instructori care purtau numele conspirative Roman, George și John.

În ianuarie 1952, după o convorbire cu spionul Roman, Bodea a fost trimis la Londra pentru perfecționare. În Anglia, Bodea a urmat pînă în august 1953 diferite școli speciale de filaj, contra-filaj, scriere cu creionul simpatic, cifrare și descifrare, mînuirea armamentului, orientarea în teren etc., fiind instruit de agenți care purtau nume conspirative ca: Starley, Peter, Chase, Jack și Jim. Tot în acest timp, îmbrăcat în uniformă militară engleză, cu gradul de locotenent, Bodea a făcut exerciții de lansare cu parașuta pe un aerodrom militar. În timpul șederii în Anglia, Bodea a primit acte false pe numele de Alexander Ioanides și Jean Bodnărescu.

Înaintea strecurării lui pe teritoriul Republicii Populare Romîne, Bodea a fost instruit amănunțit asupra felului cum să creeze o agentură de spionaj cu elemente indicate de serviciul englez de spionaj și alte elemente dușmănoase regimului nostru, pe care urma să le recruteze el însuși. De asemenea, i s-a indicat prin fotografii și schițe un anume loc în munții Bucegi de unde trebuia să ridice un aparat de radio emisie-recepție, piese de schimb, coduri de cifrare-descifrare. El a primit totodată planul emisiunilor pentru stabilirea de legături și transmiterea de informații către centrul de spionaj din Frankfurt (Germania occidentală). Conform instrucțiunilor, Bodea a fost instruit ca, în caz de nevoie, să transmită de asemenea informații și prin corespondență, scrise cu creionul simpatic, indicîndu-i-se în acest scop o adresă în statul Israel.

Înainte de a părăsi Londra, Bodea a fost dotat cu acte false pe numele de Constantinescu Ștefan, cu echipament pentru deghizare în vederea trecerii frontierei, sîrmă magnetică pentru detectarea minelor, hărți și busolă pentru orientare, material chimic relevant și pentru scrierea simpatică, armament și muniții, binoclu, medicamente, otravă, o mare sumă de bani etc.

Transportat la începutul lunii septembrie 1953 cu un avion englez la Salzburg, în Austria, Bodea a trecut fraudulos frontiera în Republica Populară Romînă, cu ajutorul unui spion, în noaptea de 19—20 septembrie 1953.

Pentru desfășurarea activității sale criminale pe teritoriul patriei noastre, Bodea Ion s-a folosit atît de vechii săi complici, Mihăilescu Cornelia și Mureșanu Irina, cît și de alte elemente recrutate în rețeaua de spionaj ca: Matei Ion, Istwanek Anton, Stoica Petre și alții. Aceștia l-au sprijinit, găzduindu-l și ascunzînd în locuința lor materialul și armamentul, ajutîndu-l la transportarea și punerea în funcțiune a aparatului de radio emisie-recepție, furnizîndu-i informații cu caracter de spionaj.

Astfel, în noiembrie 1953, deghizați în excursioniști, Bodea și Matei Ion s-au deplasat în munții Bucegi, unde la locul stabilit au ridicat aparatul de radio emisie-recepție, codurile de cifrare-descifrare, planul emisiunilor și piesele de schimb ale aparatului cu care și-a început activitatea.

După plecarea lui Bodea Ion din țară, pentru o nouă instruire, activitatea de spionaj urma să fie continuată de Matei Ion. În momentul arestării, asupra lui Bodea Ion s-au găsit telegrame prin care cerea serviciului de spionaj să-i trimită încă un aparat de radio emițător pentru exerciții speciale, arme pentru acte de teroare și alte materiale pentru activitatea de spionaj.

Pentru a nu fi descoperit, Bodea își schimba des locuințele; astfel îndată după sosirea lui la București, Bodea a luat legătura cu un vechi cunoscut al său, Istwanek Anton, pe care l-a recrutat în activitatea de spionaj și la care a locuit. În locuința lui Istwanek, Bodea a ascuns sume mari de bani, un pistol cu 66 cartușe, capse de dinamită, grenade, hărți militare, busolă, piese de rezervă pentru aparatul de radio emisie-recepție, codul de cifrare-descifrare, îmbrăcăminte de camuflaj, clește de tăiat sîrmă ghimpată și substanțe chimice pentru a împiedica urmărirea prin ciini. În același timp, Istwanek i-a făcut legătură lui Bodea și cu alte elemente criminale și l-a ajutat la instalarea aparatului de radio emisie-recepție în locuința sa. Pentru această activitate, Istwanek a primit din partea lui Bodea diferite obiecte și sume de bani.

Prin intermediul lui Matei Ion, Bodea a recrutat în rețeaua de spionaj pe Stoica Petre, pe care l-a instruit în acest sens și care i-a predat informații cu caracter de spionaj.

Potrivit instrucțiunilor primite, după organizarea rețelei de spionaj pe teritoriul Republicii Populare Romîne, Bodea urma să părăsească țara în mod clandestin, iar activitatea rețelei trebuia să fie continuată de Matei Ion, Mihăilescu Cornelia, Mureșanu Irina și alții, cărora Bodea Ion le-a făcut un instructaj special, dîndu-le parole de recunoaștere.

În vederea fugii în străinătate, Bodea Ion a întreprins unele măsuri, stabilind legături criminale și cu alte elemente care voiau să treacă fraudulos frontiera. Planul a eșuat însă prin arestarea lor.

Mureșanu Irina i-a furnizat informații cu caracter secret, militar și economic. Ea a instalat aparatul de radio emisie-recepție în locuința sa, l-a ascuns și l-a ajutat pe Bodea să transporte aparatul la locuințele altor elemente recrutate în acest scop, în vederea transmiterii de informații. Mureșanu Irina a participat la întocmirea de către Bodea Ion a telegramelor cifrate și a scrierilor scrise cu indigo simpatic, care urmau să fie transmise la diferite adrese în Austria, Germania occidentală sau în statul Israel.

Cu ajutorul Irinei Mureșanu și în locuința acesteia, Bodea a reluat vechile legături criminale cu Mihăilescu Cornelia, cu ajutorul căreia Bodea a făcut legătură cu unele elemente dușmănoase din țară, dintre care unii l-au găzduit, iar cu alții a stabilit relații criminale în activitatea de spionaj.

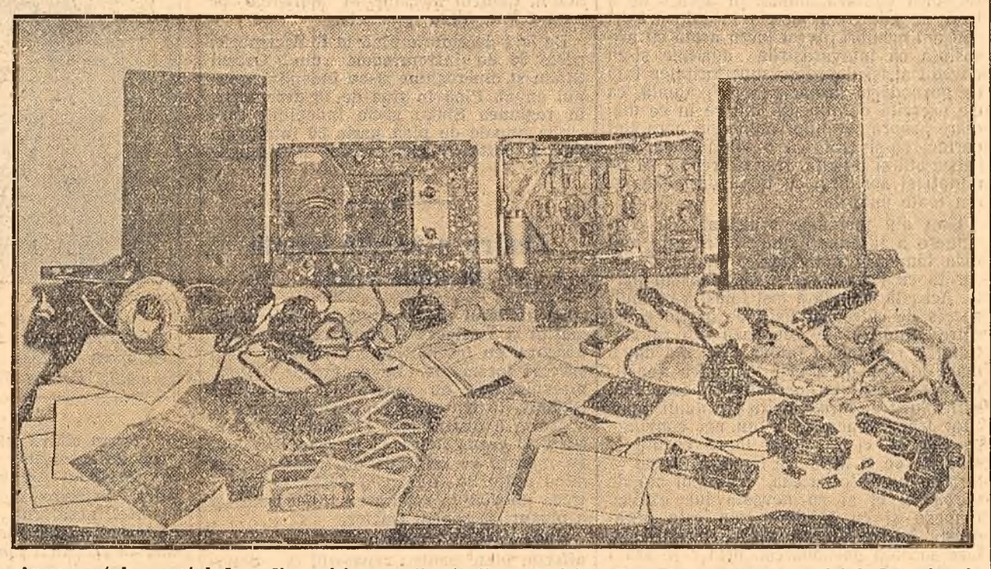

Armamentul, aparatul de radio emisie-recepție și alte materiale subversive cu care serviciul de spionaj englez aprovizionase grupul de trădători în vederea desfășurării activității lor criminale.

Conform instrucțiunilor lui Bodea și folosind legăturile mai vechi de spionaj pe care le avea, Mihăilescu Cornelia trebuia să organizeze transmiterea clandestină a scrisorilor cu caracter informativ către serviciul de spionaj englez, pe adresa din statul Israel.

Spionii Bodea Ion și complicii săi au recunoscut în fața Tribunalului crimele săvîrșite. În afară de aceasta, ei au fost demascați prin depozițiile martorilor audiați, prin corpurile delicte și documentele false găsite cu prilejul arestării lor și la percheziționările domiciliare.

După interogatoriul acuzaților și audierea martorilor a urmat cuvîntul reprezentantului Procuraturii Militare, al avocaților apărării și ultimul cuvînt al acuzaților.

Pe baza legilor în vigoare, Tribunalul Militar a pronunțat următoarele condamnări în procesul grupului de spioni:

1. **Bodea Ion** — la moarte și confiscarea averii pentru crima de înaltă trădare.
2. **Mihăilescu Cornelia** —
3. **Mureșanu Irina** —
4. **Matei Ion** — toți trei la muncă silnică pe viață și confiscarea averii pentru complicitate la crima de înaltă trădare.

Mihăilescu Cornelia și Mureșanu Irina au mai fost condamnate la cîte 4 ani închisoare corecțională pentru delictul de deținere și comerț clandestin cu aur și devize.

5. **Istwanek Anton** — la 20 ani muncă silnică și
6. **Stoica Petre** — la 10 ani muncă silnică, amîndoi la confiscarea averii pentru complicitate la crima de înaltă trădare.

În urma respingerii de către Prezidiul Marii Adunări Naționale a cererii de grațiere făcute de acuzatul Bodea Ion, sentința de condamnare la moarte a acestuia a fost executată.

Declarația primului ministru al Birmaniei, U Nu, la plecarea din R. P. Chineză

CANTON 17 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite:

La 15 decembrie, U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane, și persoanele care îl însoțesc au părăsit Cantonul plecînd cu avionul spre patrie.

Pe aeroportul, pavoazat cu steagurile de stat ale Uniunii Birmane și R. P. Chineze, a fost aliniată o gardă de onoare. Fanfara a intonat imnurile de stat ale Uniunii Birmane și R. P. Chineze.

Înainte de plecare, U Nu a făcut o declarație în care a spus: „La 1 decembrie cînd am sosit pe aeroportul din Pekin, am făcut o declarație în care am arătat pe scurt scopul vizitei noastre în această țară. Astăzi sînt foarte bucuros să spun că au fost îndeplinite cele trei obiective principale:

1) De a cunoaște personal metodele folosite în construirea Chinei noi,

2) De a întîlni și sta de vorbă cu conducătorii R. P. Chineze,

3) De a crea o bază solidă pentru prietenia chino-birmană.

Am avut posibilitatea să văd diferite construcții înfăptuite actualmente de guvern și popor cu un entuziasm fără precedent și să mă întîlnesc cu conducătorii Chinei. Am putut vizita tot ce am dorit. Am avut libertate deplină și toate condițiile pentru a face șederea noastră aici cît mai plăcută și utilă.

În cadrul convorbirilor pe care le-am avut cu conducătorii acestei mari țări au fost discutate nu numai problemele de interes comun, ci și problemele referitoare la pacea în întreaga lume. Convorbirile s-au desfășurat liber și sincer într-o atmosferă de deosebită cordialitate. Înapoindu-mă în Birmania duc cu mine cele mai plăcute amintiri despre această mare țară și impresiile clare pe care mi le-am format: curajul și hotărîrea conducătorilor Chinei, în frunte cu președintele Mao Tze-dun; entuziasmul și energia maselor populare; grandioasele lucrări de refacere care se înfăptuiesc în China; evidenta creștere a nivelului de trai și, în sfîrșit, năzuința fierbinte a poporului chinez spre pace.

Mă reîntorc în Birmania cu hotărîrea de a lupta pentru dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie dintre China și Birmania. Voi face tot ce-mi stă în puteri pentru a contribui la pacea în întreaga lume".

—o—

Memoriul adresat de un grup de fruntași politici japonezi președintelui Eisenhower

PEKIN 17 (Agerpres). — China Nouă transmite:

După cum se anunță din Tokio, la 14 decembrie, 67 fruntași politici japonezi au adresat președintelui Eisenhower un memoriu în care îi cer să pună pe „bază de egalitate" relațiile dintre S.U.A. și Japonia.

Memoriul a fost semnat printre alții și de 24 fruntași ai Federației organizațiilor economice și conducători ai cercurilor industriale și comerciale, de doi membri ai actualului cabinet, de 21 membri ai Dietei japoneze, făcînd parte din partidele conservatoare, de redactorii șefi ai ziarelor „Mainichi Șimbun" și „Yomiuri Șimbun", precum și de o serie de profesori universitari.

În memoriu se spune că „poporul japonez consideră că pactul de securitate S.U.A.—Japonia a redus de fapt Japonia la statutul unui protectorat american". Acest fel de relații jignește demnitatea poporului japonez și din această cauză ar trebui să li se pună capăt cît mai repede posibil.

Memoriul declară că „politica externă a S.U.A. a înregistrat multe înfrîngeri în Asia. Acest fapt se datorește unei lipse de considerație față de particularitățile popoarelor asiatice".

Intervenția puterilor străine atinge sensibilitatea țărilor asiatice — subliniază memoriul.

Guvernul S.U.A. trebuie să reducă taxele vamale impuse asupra mărfurilor japoneze. Memoriul consideră că din punct de vedere economic, Japonia n-ar trebui să depindă vești de „ajutorul" american. Balanța comercială dintre Japonia și S.U.A. — subliniază în încheiere memoriul — este de multă vreme în favoarea americanilor. Este imposibil ca în cadrul unor legături economice normale să continue la infinit acest fel de legături comerciale.

—o—

Apropiata fuziune a partidelor socialist de stînga și socialist de dreapta din Japonia

PEKIN 17 (Agerpres). — China Nouă

Din Tokio se anunță că comitetul pentru unificarea partidelor socialist de stînga și socialist de dreapta a hotărît fuzionarea celor două partide după alegerile generale care se vor ține în martie 1955.

La ședință s-a hotărît ca ambele partide să țină congrese separate în ianuarie viitor pentru a forma un comitet de pregătire în vederea fuzionării lor. S-a hotărît, de asemenea, o strînsă colaborare între cele două partide în campania electorală.

Recent s-a dat publicității un program comun în care se declară că s-a realizat un acord între cele două partide în problemele de politică externă, apărare și altele. Programul comun se pronunță pentru restabilirea relațiilor normale cu R.P. Chineză și Uniunea Sovietică, revizuirea sau anularea „tratatului de pace" de la San Francisco și a acordului cu privire la asigurarea securității mutuale dintre S.U.A. și Japonia. Programul se opune „ajutorului" american și reînarmării Japoniei.

—o—

O declarație a lui Eisenhower

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS

După cum reiese dintr-o informație a corespondentului agenției Associated Press, președintele Eisenhower a lăsat să se înțeleagă, în cadrul unei conferințe de presă, că S.U.A văd în folosirea armei atomice mijlocul principal al strategiei lor. Eisenhower a declarat, scrie corespondentul, că această problemă nu urmează a fi discutată cu țările aliate. El a arătat că guvernul american va discuta punctul de vedere al aliaților numai în ceea ce privește unele domenii ale folosirii armei atomice.

Filmele săptămînii

„LUDWIG VAN BEETHOVEN"

Despre titanul muzicii simfonice, despre cel care a dus arta muzicală pe culmi de nebănuit, s-au scris multe cărți, biografii și multe comentarii. Puține însă au reușit ca filmul „Ludwig van Beethoven" (producția Studioului D.E.F.A.-Berlin) să prezinte viața și opera genială a marelui muzician atît de fidel și atît de emoționant. Redind locurile unde a trăit și unde a creat, alegînd cele mai semnificative date din întreg materialul rămas în urma lui Beethoven, din documentele și scrisorile sale, din stampele și cronicile vremii despre relațiile sale cu oamenii de seamă ai timpului, folosind fragmente din muzica sa înălțătoare, filmul ne dă o imagine completă asupra lui Beethoven.

Datorită măiestriei cu care creatorii filmului (scenariu: Stephan Hermlin, regia: Max Jaap, aranjamente muzicale: Wernfried Hübel) au folosit paleta bogată a mijloacelor artei cinematografice, documentarul „Beethoven" este o operă artistică emoționantă, cu episoade de un puternic dramatism.

Un merit deosebit al acestei remarcabile opere cinematografice germane este faptul că prezentîndu-ne creația marelui Beethoven, ne evidențiază permanent legătura dintre realitate și muzică, dintre izvorul de inspirație și artist. Măreția muzicii beethoveniene constă în primul rînd în faptul că ea exprimă marile aspirații ale poporului într-o epocă frămîntată de mari evenimente sociale. Prin folosirea unei serii de stampe și a unor fragmente din alte filme în care sînt înfățișate marile evenimente ale timpului — ascensiunea și căderea lui Napoleon, ocuparea Vienei și decadența statului austriac etc., al căror ecou răsună în muzica lui Beethoven, prin traducerea în imagini vizuale a unor fragmente din Simfonia a VI-a, Pastorala, în care Beethoven își cîntă dragostea sa pentru natură, realizatorii filmului demonstrează din plin ideea că marii compozitori au la baza operei lor viața, realitatea înconjurătoare, că muzica lor e cu atît mai valoroasă cu cît exprimă mai puternic această realitate.

„DE DOI BANI SPERANȚA"

Fiecare film nou al cineaștilor progresiști italieni, fie că e vorba de „Suflete zbuciumate", de „Nu-i pace sub măslini", „Suspine pe stradă" sau „Hoții de biciclete" este privit cu multă dragoste și interes de publicul nostru.

La fel ca toate celelalte filme pomenite mai sus, „De doi bani speranță" aduce pe ecran probleme arzătoare care frămîntă poporul italian, conflictele sociale ascuțite ale actualității și le înfățișează prin drama zguduitoare a vieții oamenilor simpli care trăiesc în societatea capitalistă. Scenariul filmului, scris de T. Filippo și R. Castellani, are o construcție dramatică complexă — care cuprinde multe situații și aspecte, și caracterizează multe personaje — bazată însă pe o intrigă foarte simplă. Întors din armată, tînărul Antonio caută de lucru. În satul său ca și în Neapoli, marele oraș din apropiere, șomajul bîntuie cu furie. Plin de încredere în viață, de voința și perseverență, eroul filmului luptă, înfrînge greutăți, cunoaște oamenii și se călește în această frămîntare și goană în căutarea lucrului. Lupta sa este și mai dramatică pentru că în viața lui intervine dragostea: o dragoste simplă, obișnuită și în același timp înflăcărată și plină de puritate. Carmella îl iubește cu pasiune, cu toată puterea ființei sale. Antonio, șomer fără nici o posibilitate de cîștig, deși ține tot atît de mult la ea, este capabil să și renunțe: „...pentru că în țara asta căsătoria pentru cei săraci este un lux, trebuie să ne despărțim", îi spune el.

Îndrăzneala creatoare a realizatorilor, soluțiile interesante, întreaga tratare artistică plină de originalitate și de asemenea caracteristică filmelor progresiste italiene, ridică la înălțimi mari semnificația socială și umană a filmului. Exemplul cel mai grăitor este finalul. Cînd, în cele din urmă, dragostea lor fiind mai puternică decît greutățile, cei doi tineri se hotărăsc să-și lege viața și tatăl Carmellei, împotrivindu-se ca fata lui să se mărite cu un șomer, nu-i dă nici un ban, Antonio rupe rochia Carmellei, o îmbracă cu singura sa cămașă și aruncă tatălui neînțelegător, odată cu hainele fetei, întreg disprețul său. Săraci, lipsiți de orice perspectivă, avînd doar bogăția dragostei lor, cei doi tineri pornesc totuși cu curaj să înfrunte viața. Ei sînt înconjurați de dragostea oamenilor din sat; mulțimea ce se strînsese în piața satului le vine în ajutor: cineva îi dă Carmellei o rochie, altul pantofi, un altul îl îmbracă pe Antonio cu o cămașă nouă...

Această rezolvare, plină de îndrăzneală, are o deosebită forță de convingere: ea vorbește despre demnitatea omenească, despre curățenia dragostei adevărate, despre solidaritatea oamenilor simpli.

O altă caracteristică a filmelor italiene progresiste este realismul și naturalețea deosebită a jocului, profunzimea trăirii sentimentelor de către interpreți, care, de multe ori, nu sînt actori de profesie ci talente recrutate din rîndurile muncitorilor, funcționarilor, studenților etc.

În sfîrșit, mai trebuie arătat, ca o calitate principală a filmului „De doi bani speranță", îmbinarea armonioasă a tuturor compartimentelor creatoare care contribuie la realizarea filmului. Regizorul R. Castellani a știut ca prin succesiunea cadrelor (montaj), prin folosirea muzicii și prin compoziția imaginilor, să sublinieze bogăția de idei a filmului, să creeze rezolvări inedite, interesante, legate nu de efecte exterioare, ci de acea expresivitate cinematografică capabilă să transmită nealterat jocul actorilor și bogăția ideologică a temei.

Forța demascatoare, varietatea chipurilor și aspectelor din viața Italiei contemporane, poziția înaintată de pe care ele sînt privite, măiestria artistică a realizatorilor fac din filmul „De doi bani speranță" o valoroasă operă cinematografică.

M. DRĂGAN

Conferința de presă a purtătorului de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Angliei în legătură cu declarația lui Nutting

LONDRA 17 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La conferința sa de presă din 14 decembrie, purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe englez nu a negat că ministrul de stat pentru Afacerile Externe al Marii Britanii, Anthony Nutting, a vorbit în numele guvernului britanic atunci cînd a făcut declarația sa războinică de la 12 decembrie.

Ca urmare a moțiunii depuse de șase deputați laburiști numeroase ziare engleze au cerut guvernului să denunțe în mod oficial „angajamentele" prin care, după cum a afirmat Nutting, Marea Britanie ar fi legată de Statele Unite în cazul unui război agresiv împotriva Chinei. Totuși, la întrebarea dacă Nutting a anunțat o nouă politică britanică mai fățișă în această problemă sau dacă a comis o greșeală prin declarația sa, purtătorul de cuvînt a refuzat să răspundă, cu toate că a recunoscut că textul complect al declarației fusese primit la Foreign Office, și că a avut loc un schimb de telegrame cu Nutting.

Întrebat dacă Nutting a fost blamat de Foreign Office, purtătorul de cuvînt a răspuns negativ.

În afară de aceasta, purtătorul de cuvînt a apărat declarația lui Nutting spunînd: „Nutting a vrut să spună că eventualele ostilități în regiunea Taivanului s-ar putea extinde și că O.N.U. ar putea fi implicată, dată fiind răspunderea sa mondială"

Declarația purtătorului de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe englez duce în mod inevitabil la concluzia că poziția lui Nutting este poziția guvernului britanic.

Dat fiind toate acestea, corespondentul de la Washington al ziarului londonez „Daily Express" este îndreptățit să scrie că „dacă înainte de declarația lui Nutting numai foarte puțini comentatori erau siguri de ajutorul pe care l-ar acorda Marea Britanie Statelor Unite pentru apărarea lui Cian Kai-și în Taivan, în prezent, și atît timp cît nu se va da nici o desmințire oficială, Marea Britanie este considerată ca avînd aceeași poziție cu Statele Unite, care au încheiat acum două săptămîni „tratatul de securitate mutuală" cu Cian Kai-și".

Puternice manifestații antiamericane și antibritanice în Grecia și Cipru

ATENA 17 (Agerpres). —

Aminarea de către Adunarea Generală a O.N.U. a proiectului de rezoluție cu privire la alipirea insulei Cipru la Grecia a stîrnit indignarea întregului popor grec. După cum transmit posturile de radio grecești, la 14 decembrie a avut loc în Piața Universității din Atena un mare miting al studenților care s-a transformat într-o manifestație cu caracter antiamerican și antibritanic. Participanții la miting, în număr de cîteva mii, purtau pancarte cu lozincile: „Cerem alipirea Ciprului", „Americanii și englezii ne sînt dușmani", „Afară cu americanii din Grecia" etc. Demonstranții s-au îndreptat apoi spre clădirile misiunilor militare americană și britanică încercuite de poliție. Poliția a atacat pe demonstranții care s-au apărat cu pietre.

Se semnalează 47 de răniți; peste 100 de persoane au fost arestate.

ATENA 17 (Agerpres). —

După cum transmite agenția France Presse, la Salonic au avut loc puternice manifestații studențești în cursul cărora numeroase grupuri de demonstranți, înfrîngînd rezistența cordoanelor polițienești, au spart geamurile consulatului britanic și au devastat biblioteca misiunii americane. Între mulțimea care a pătruns în imobilul unde se află serviciile misiunii americane și poliție s-a încins o adevărată luptă în cursul căreia 20 de manifestanți și un polițist au fost grav răniți. Majoritatea cărților bibliotecii americane au fost complect distruse.

În capitala Ciprului, la Nicosia, studenții greci au ieșit în stradă pentru a manifesta împotriva amînării discutării problemei Ciprului la O.N.U. Părăsind amfiteatrele facultăților, studenții au manifestat strigînd: „Jos Statele Unite, Noi vrem unirea cu Grecia".

POPOARELE NU ADMIT REFACEREA MILITARISMULUI GERMAN!

In interesul Franței și al securității în Europa

Nota guvernului sovietic adresată la 16 decembrie guvernului Franței, în care se arată că actul ratificării acordurilor de la Paris va șterge dintr-o singură trăsătură tratatul franco-sovietic, a găsit o deplină aprobare în țara noastră.

Ziarul „Scînteia" s-a adresat unor personalități, care cunosc îndeaproape poporul francez, invitîndu-le să-și spună părerea în legătură cu problemele ridicate de nota sovietică. Publicăm aceste răspunsuri:

Reînvierea militarismului german — pericol de moarte pentru Franța

Franța a suferit adînc ororile invadării teritoriului său de către militarismul german, în 1870 și în primul război mondial. De aceea, cînd hitleriștii au început pregătirile celui de al doilea război mondial, între Franța și Uniunea Sovietică s-a încheiat, în 1935, un tratat de asistență mutuală, în scopul precis de a preîntîmpina pericolul unor noi agresiuni germane.

Nenorocita politică de la München, dusă de guvernanții francezi de atunci, a golit de conținut acest tratat și, drept urmare, Franța a trebuit să sufere, pentru a treia oară, în decursul a trei sferturi de secol, grozăviile și distrugerile ocupațiunii militare germane.

Lupta poporului francez împotriva ocupanților hitleriști și pentru eliberarea patriei și-a putut atinge scopul său suprem, cînd mașina de război nazistă a fost sfărîmată de către eroica Armată Sovietică. În timpul acestei lupte comune în contra militarismului german și, iarăși în scopul de a înlătura pericolul oricărei noi agresiuni din parte-i, Uniunea Sovietică și Franța au încheiat, la 10 decembrie 1944, tratatul de alianță și asistență mutuală.

Dar, ca și odinioară la München, și iarăși cu nesocotirea învățămintelor rezultînd din cele două războaie mondiale, actualul guvern francez — în loc de a colabora, în temeiul acestui tratat, la realizarea sistemului de securitate colectivă europeană, propus de U.R.S.S. și însușit de cele opt țări participante la conferința de la Moscova — refuză această colaborare, săvîrșind acțiuni direct incompatibile cu obligațiunile asumate prin tratatul de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Sovietică și Franța.

Într-adevăr, acordurile de la Paris, pe care guvernul francez voiește a le supune în citeva zile parlamentului spre ratificare, prevăd repunerea Wehrmachtului pe linie de plutire, înarmarea Germaniei occidentale și cuprinderea ei în grupările militare închise ale „Uniunii vest-europene" și ale „Organizației pactului nord-atlantic", grupări militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Făcînd parte din aceste grupări și contribuind, prin acordurile de la Paris, la reînvierea și înarmarea militarismului vest-german, Franța intră, astfel, în alianță militară cu acesta, atunci cînd potrivit tratatului ce o leagă de Uniunea Sovietică, ambele părți sînt obligate să întreprindă în comun „toate măsurile necesare pentru înlăturarea oricărei noi amenințări care ar proveni din partea Germaniei și să împiedice asemenea acțiuni care ar face posibilă orice nouă încercare de agresiune din partea ei" (art. 3), precum și „să nu încheie nici o alianță și să nu participe la nici o coaliție îndreptată împotriva uneia dintre înaltele părți contractante" (art. 5).

În aceste condițiuni, date fiind și eforturile insistente pe care guvernul francez le desfășoară spre a grăbi ratificarea acordurilor de la Paris, guvernul Uniunii Sovietice a adresat guvernului francez nota din 16 decembrie a.c. prin care pe drept cuvînt a socotit de datorie să declare că „actul ratificării acordurilor de la Paris va șterge dintr-o singură trăsătură tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală și va anula acest tratat". Nota guvernului sovietic este adresată nu numai guvernului francez, dar și însuși poporului Franței.

Masele populare franceze reacționează însă energic împotriva ratificării acordurilor de la Paris prin fel de fel de manifestări tot mai adînci, mai intense și mai numeroase, dezvăluind diferitele abilități cu care guvernul încearcă să le facă a crede că tratativele pentru soluționarea pașnică a problemei germane și a realizării sistemului de securitate colectivă europeană nu ar putea începe decît după ratificarea acordurilor de la Paris.

Francezii își iubesc țara și își dau bine seama că reînvierea militarismului german înseamnă pericol de dezastre înfiorătoare pentru Franța, în primul rînd.

Întrucît cunosc și iubesc poporul francez, conștiința dezvoltată și patriotismul cald al cetățenilor Franței, puterea de luptă și sacrificii pentru salvarea libertății lor, sînt convins că — neputînd să-și șteargă din amintire grozăviile săvîrșite de hitleriști la Oradour și Mont-Valérien — poporul francez va ști să împiedice reînvierea militarismului german și să asigure astfel Franței securitatea și rangul mare ce i se cuvine în lume, potrivit cu deosebit de însemnata sa contribuție în lupta popoarelor pentru libertate, progres și cultură.

Prof. univ. TRAIAN IONAȘCU,
Doctor și Laureat în științe juridice de la Facultatea de Drept din Paris

Franța în fața unei răscruci istorice

Toți prietenii poporului francez, toți aceia, și ei sînt nenumărați, care s-au adăpat la lumina și căldura culturii și civilizației franceze, trec prin clipe de mare îngrijorare în aceste zile cînd se hotărăște soarta poporului francez, cînd de hotărîrea pe care el o va lua depinde nu numai viitorul lui, dar și pacea Europei.

De această hotărîre depinde dacă popoarele Europei vor reuși să-și asigure pacea și prosperitatea printr-o organizație de securitate colectivă, sau se vor despărți în două tabere dușmane sub permanenta amenințare a războiului.

Cultura franceză a fost pentru toți acei care ne-am format în spiritul ei simbolul rațiunii, triumfînd asupra instinctelor și patimilor obscure, iar poporul francez, campionul ideilor de libertate, egalitate și fraternitate, așa cum o proclamă însăși emblema Republicii.

În repetate rînduri poporul francez și-a pus puterea și și-a vărsat sîngele în slujba libertății altor popoare. În trei rînduri pînă acum prietenii Franței au urmărit cu strîngere de inimă invaziile germane, care amenințau să năruie acest minunat edificiu de cultură și civilizație construit în decursul veacurilor de națiunea franceză.

Astăzi, poporul francez are să decidă, dacă alături de acei care i-au fost aliați în vremuri crude redîndu-i libertatea, alături de acei de care este încă legat printr-un tratat de alianță, va contribui la așezarea Europei pe bazele unei înțelegeri, a unei organizații de securitate europeană, în care e chemat a ocupa un loc de frunte — sau se va lăsa intimidat și antrenat în direcții militariste, redînd puterea armată acelora care în două rînduri, și poate nu pentru ultima dată, au atentat la existența lui, acceptînd o coaliție în care va figura ca un aliat de importanță secundară.

Ca vechi și sincer prieten al poporului francez, sper și aștept de la fruntașii gîndirii și științei franceze, încoronare a celor mai înalte calități ale poporului francez, că vor pune în joc toată influența lor pentru a determina pe cei responsabili de soarta poporului lor să facă să triumfe prin hotărîrea ce o vor lua rațiunea, libertatea și pacea, pentru binele poporului francez, pentru binele întregii omeniri.

Prof. MARIUS NASTA
membru corespondent al Academiei R.P.R.
director al Institutului de Fiziologie

Singura garanție reală — securitatea colectivă

Nota înmînată la 16 decembrie de ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, ambasadorului Franței la Moscova, prin care guvernul sovietic consideră de datoria sa să vestească guvernul francez că o eventuală ratificare a acordurilor de la Paris „va șterge dintr-o singură trăsătură tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală" încălit în anul 1944 „și va anula acest tratat", stîrnește cu drept cuvînt luarea aminte a tuturora. Cu atît mai mult a unor oameni ca subsemnatul care s-a îndeletnicit o viață întreagă cu problemele vieții internaționale.

Voi evoca numai două momente:

acel din Paris, în toamna 1913, al vîrstei studențimii în cadrul de înaltă cultură al Sorbonei. O amăgitoare încredere acordată înșelătoarelor asigurări de pace oferită de vecinii ei legăna marea națiune franceză într-un vis de pace. Cu mai puțin de un an după aceea, ea era tîrîtă în primul dintre cele două groaznice războaie ale acestui veac;

acel de la Rio de Janeiro, în iarna anului 1935, cînd reprezentam țara în America de sud: întrebau, îngrijorați, un Suarès, un Fernandès, toți mari juriști, democrați, progresiști: ce se întîmplă pe continentul dumneavoastră? Oare europenii se vor lăsa cotropiți de monstrul hitlerist? La 2 mai al aceluiași an, spre bucuria tuturor iubitorilor de pace și progres, se iscălea la Paris tratatul franco-sovietic de ajutor mutual.

Orice om de bună credință se poate întreba cu drept cuvînt astăzi: dacă s-ar fi aplicat sincer acel tratat, opunîndu-l ca un zăgaz agresiunii hitleriste, oare nu ar fi fost scutită omenirea de cel de al doilea groaznic război din 1940? Și în primul rînd Franța, de cea de a doua și atît de grea invazie a teritoriului ei?

Sistem de securitate colectivă, firește, propovăduit cu atîta îndîrjire de guvernul U.R.S.S. dar pe care și atunci Franța nu l-a luat în seamă, preferînd să urmeze calea perfidei politici de la München, cu toate urmările fatale. Propovăduit, desigur și la Paris de unii înflăcărați patrioți ca Edouard Herriot; de asemenea de un mare romîn, Nicolae Titulescu, susținător nedezmințit al alianței cu U.R.S.S. Sistem de securitate pentru Franța, firește, potrivit tradiționalei alianțe cu Rusia! O evoca și generalul De Gaulle, șeful guvernului francez în anul 1944, după semnarea sus-amintitului tratat franco-sovietic! Sistem de securitate colectivă în Europa, firește, precum de curînd guvernul sovietic a propus guvernului francez: „ai cărui participanți ar **putea** fi toate statele europene indiferent de orînduirea lor socială și de stat...".

Ba s-ar cuveni afirmat: nu, „ar putea" ci „ar trebui să fie" etc.

În ce ne privește pe noi, romîni aflați de veacuri aci la Dunăre, conștienți de tradiționala noastră prietenie cu marea vecină de la Răsărit, ne putem de asemenea întreba: cîte dureri, cîte vărsări de sînge și cîte jertfe nu ne-ar fi fost scutite, dacă nu se dezlănțuia urgia celui de al doilea război hitlerist, în care am fost tîrîți fără de voie?

Ce-i drept, ca popor conștient și de modestia noastră, am dat crezare multor „garanții" oferite nouă în decursul ultimilor 30 de ani de anumite mari puteri, garanție franceză, garanție engleză și de-ar fi să le ținem răboj, ar fi prea lung și dureros, rechizitoriul atîtor așteptări înșelate, atîtor suferințe neîndreptățite.

Dar pentru că unii din noi ne-am adăpat în trecut la lumina acelei culturi franceze, pentru că am iubit poporul francez și îl iubim, putem să amintim cuvintele profetice pronunțate în 1934 de marele bărbat de stat francez Louis Barthou: „pacea nu se întemeiază pe organizarea unor blocuri de puteri opuse" astfel precum ar apărea din tratatele care se vor prezenta zilele acestea spre ratificare Adunării Naționale de la Paris. Și tocmai pentru că ne-am adăpat la acele sorginți de cultură, le vom folosi azi spre a spune răspicat: mersul lumii este înainte! Nimic nu-l poate întoarce înapoi. Acest mers înainte nu-l poate chezăși nici militarismul asupritor, cu lanțul de războaie ce l-ar atrage după sine, și nici socotelile exclusive ale unor citadele capitaliste.

Războiul ar avea drept consecință năruirea a tot ce s-a străduit de veacuri omenirea să clădească bun și frumos. Socotelile exclusive ale citadelelor capitaliste ar avea drept consecință pur și simplu prăbușirea lor.

Spunem răspicat: mersul lumii este înainte!

AL. DUILIU ZAMFIRESCU
fost ministru plenipotențiar

Scrisoare deschisă către ofițerii francezi din cea de a 57-a promoție a Școlii Superioare de Război din Paris

Stimați camarazi,

Trăim zile de sporită îngrijorare pentru pacea și securitatea țărilor noastre și a tuturor țărilor Europei, în fața cărora se ridică vechea primejdie pentru a cărei înlăturare popoarele noastre și-au vărsat sîngele: militarismul german. Mînat de această îngrijorare precum și de prietenia și respectul pe care le port nobilului și viteazului popor francez, am luat hotărîrea să mă adresez vouă, ofițeri și camarazi francezi, alături de care mi-am petrecut doi dintre cei mai frumoși ani ai vieții mele, ca elev al celei de a 57-a promoții a Școlii Superioare de Război din Paris.

Pe vremea aceea, în anii 1935—1937, noi știam foarte bine împotriva cărei primejdii ne pregăteam să apărăm țările noastre. În inima Europei, la granițele de răsărit ale Franței, creștea și se înarma, sub forma sa cea mai sălbatică și mai sîngeroasă, același militarism german care atacase și cotropise și în trecut țările noastre, semănînd în urma lui moartea și ruina. Nici odată nu voi uita momentul zguduitor trăit împreună cu voi, dragi colegi, în una din călătoriile noastre de studii în regiunea Verdun. Ofițerul care ne comanda ne-a cerut, la un moment dat, să ne orientăm cu ajutorul unei hărți editate înaintea războiului din 1914—1918 și să-i indicăm pe teren unde se găsește satul Fleury. Zadarnic însă am încercat cu toții să găsim amplasamentul acestui sat: harta nu mai corespundea cu terenul. Atunci ofițerul comandant ne-a spus scurt: „vă aflați chiar pe locul unde se găsea biserica din satul Fleury". Nici unul dintre noi nu a reușit, după cîte îmi aduc aminte, să descopere vreo urmă de sat sub iarba pe care o călcam.

Fără îndoială că nici eu, nici voi, nu putem uita uriașul mausoleu de la Douaumont, cu miile de oseminte păstrate în cripte și cu cele 20.000 de cruci ale mormintelor de eroi neidentificați, aliniate pe o pantă în fața mausoleului.

Împreună cu mine se aflau printre cursanții Școlii Superioare de Război de la Paris și alți ofițeri proveniți din țările Europei răsăritene — Polonia, Cehoslovacia, Iugoslavia, Grecia. Fiecare dintre noi înțelegea că, în răsăritul ca și în apusul Europei, aceeași primejdie amenință existența patriilor noastre: militarismul german, a cărui furie revanșardă creștea mereu.

După cum se știe, temeiul îngrijorărilor noastre comune a fost confirmat din nenorocire de desfășurarea evenimentelor. Cît sînge a curs, ce crunte umilințe și ce uriașe suferințe au avut de îndurat popoarele noastre și altitea alte popoare ale Europei! Și de ce?

Pentru că dușmanului comun — militarismul german — nu i s-a pus frîu la timp. Pentru că în clipa dezlănțuirii invaziei naziste, atît în țara noastră cît și în țara mea, s-au găsit conducători care au pactizat cu cotropitorii germani. Ei au declarat cu cinism că dușmanii nu sînt cei pe care-i vedeam și-i simțeam ci... Uniunea Sovietică, țara în care atît Franța cît și Romînia puteau găsi un aliat de nădejde în lupta împotriva tiraniei hitleriste, așa cum au dovedit de altfel din plin desfășurarea războiului și spectacolul zdrobitoarei înfringeri suferite de naziști în răsărit.

Camarazi francezi,

Astăzi ne aflăm din nou, împreună cu toate popoarele Europei, în fața primejdiei care amenință continentul european și în anii studiilor noastre comune. În caz că acordurile încheiate la 23 octombrie 1954 la Paris vor fi ratificate, în Germania occidentală va lua naștere o nouă armată germană agresivă, comandată de aceiași generali de formație prusacă și nazistă care l-au servit pe Hitler și dominată de același spirit revanșard și războinic care a dus la dezlănțuirea celui de al doilea război mondial.

Vi se spune, pentru a vi se smulge o acceptare, că de astă dată înarmarea germană va fi limitată la 12 divizii, că înzestrarea lor cu armament va fi supravegheată și controlată. Noi știm bine ce înseamnă acest lucru. Nu se poate să nu ne aducem aminte că de la o armată de numai 100.000 oameni, cît îi era îngăduit Germaniei să aibă prin tratatul de la Versailles, Hitler a reușit să înghebeze, din cedare în cedare, 240 de divizii cîte a avut în timpul celui de al doilea război mondial. În cazul aplicării acordurilor de la Paris, la actuala stare de dependență a Franței izvorîtă din pactul Atlanticului, care — după cum a arătat de curînd generalul De Gaulle — „încredințează unei conduceri străine armata, bazele și comunicațiile sale", se va adăuga posibilitatea subordonării comandamentelor franceze față de un comandament german. Încă de la început, acordurile de la Paris asigură, după cum se știe, noii armate vest-germane o superioritate de efectiv asupra armatei franceze metropolitane. Se poate prevedea că, atunci cînd această superioritate va fi concretizată și sporită, revanșarzii germani, cu aroganța lor binecunoscută, vor da ordine Franței și vor reduce pe ofițerii francezi la situația unor încheietori de pluton.

Vi se spune că acordurile de la Londra și Paris prevăd „garanții" din partea Angliei și S.U.A. împotriva riscurilor reînvierii militarismului german. Militarii, care sînt obișnuiți să judece pe bază de realități, nu pot însă crede, că 4 divizii britanice lăsate pe continent vor putea salva la nevoie Franța în fața unei armate germane reînviate, atunci cînd 10 divizii britanice cîte au fost pe continent în timpul celui de al doilea război mondial nu numai că nu au reușit să salveze Franța, dar abia au reușit să se salveze pe ele. Aceasta, fără a mai vorbi de posibilitatea unei tranzacții care ar putea interveni oricînd între garanții englezi și americani și favoriții lor germani, în paguba Franței și împotriva Franței. S-au mai văzut doar asemenea tranzacții îndreptate împotriva unui aliat, după modelul revoltătoarei comportări a lui Churchill care, încă înainte de sfîrșitul războiului, pactiza cu hitleriștii în spatele Uniunii Sovietice și al Franței.

Cît despre „asigurările" pe care le dă astăzi Adenauer, ele pot fi luate și mai puțin în serios. În jurul lui Adenauer elementele cele mai revanșarde și mai agresive nu se sfiesc să revendice de pe acum teritorii străine, atît în răsărit cît și apus. Așa a făcut, printre alții, prințul Hubert zu Löwenstein, deputat în Bundestagul de la Bonn, care, la numai o săptămînă după semnarea acordurilor de la Paris, a cerut deschis alipirea la Germania a Austriei și a regiunii sudete din Cehoslovacia, declarînd totodată că state europene suverane ca Elveția, Olanda, Luxemburg sînt nici mai mult nici mai puțin decît „state germane". Cu multă indignare am luat cunoștință de declarația pe care a cutezat să o facă nu de mult fostul comandant al trupelor de ocupație hitleriste din Franța și Belgia, generalul von Falkenhausen. Acest criminal de război, în prezent liber și nevătămat, a spus cu cinismul caracteristic fasciștilor, că n-ar strica să se reediteze ocupația Franței. Generalii hitleriști propovăduiesc pe față revanșa. Iată cu cine urmează să dați mîna în lagărul acordurilor de la Paris, iată în fața cui va trebui să deschideți voi înșivă porțile țării voastre!

Vi se spune că înarmarea Germaniei occidentale este inevitabilă și că, din moment ce S.U.A. și Anglia o vor face în orice caz, este mai bine ca Franța să participe la ea, decît să-și răstoarne aliații și să rămînă izolată. Nimic din toate acestea nu este adevărat. Dacă Franța, urmînd exemplul Uniunii Sovietice și celorlalte țări din Europa răsăriteană, va spune NU, înarmarea Germaniei occidentale nu se va putea face. Aceasta a dovedit-o limpede recenta prăbușire a tratatului „comunității defensive europene".

Uriașa forță materială, politică și morală pe care ar reprezenta-o colaborarea dintre Franța, U.R.S.S. și celelalte țări din răsăritul Europei cărora li s-ar alătura, fără îndoială, în lupta pentru salvgardarea securității europene, și alte țări europene iubitoare de pace, ar fi suficientă pentru a opri remilitarizarea Germaniei și pentru a face imposibilă o agresiune în Europa. De aci rezultă însemnătatea pe care o are pentru pacea și securitatea Europei tratatul de alianță și asistență mutuală încheiat la 10 decembrie 1944, în focul luptei împotriva hitlerismului, între Uniunea Sovietică și Franța. Însemnătatea acestui tratat este imensă nu numai pentru Uniunea Sovietică și pentru țara voastră, dar și pentru toate celelalte țări europene iubitoare de pace, printre care și țara mea.

Adevărata răsturnare a alianțelor Franței și adevărata ei izolare, ieșirea ei din rîndurile marilor puteri, s-ar produce numai în cazul ratificării acordurilor de la Paris de către Adunarea Națională franceză. După nota adresată de guvernul sovietic guvernului francez la 16 decembrie nu mai poate să rămînă nici o îndoială în această privință. Actul ratificării, după cum se spune în această notă, va șterge dintr-o singură trăsătură tratatul franco-sovietic și va anula acest tratat.

Cu sinceritatea unui vechi prieten și cu asprimea soldatului vă spun vouă, foștilor mei colegi: „Vai celor ce întorc spatele adevăraților prieteni și se încred în făgăduielile ipocrite ale dușmanilor lor!"

Noi știm că în occident există oameni asupra cărora tonul răstit al diplomaților și ofițerilor americani face o mare impresie. Acești oameni cu o natură atît de impresionabilă cred în efectele miraculoase ale politicii de forță, pentru simplul motiv că le-au încercat asupra lor. Nouă însă, popoarelor libere din răsăritul Europei, nu ni se poate bate cu pumnul în masă. Noi sîntem doritori de pace, colaborare și înțelegere, dar tocmai de aceea sîntem convinși de dreptatea cauzei noastre și cunoaștem puterea de care dispunem pentru apărarea ei. Conducătorii diplomației americane uită un adevăr elementar: unei politici de forță trebuie să-i corespundă și pe plan militar un raport de forțe care să permită a dicta condiții. Nouă, militarilor, nu ne este greu să ne dăm seama că tocmai aceasta este baza care-i lipsește politicii „de forță" a S.U.A.

Uniunea Sovietică este astăzi cu mult mai puternică chiar decît atunci cînd a dat lovitura de grație Germaniei hitleriste. Aceasta se referă atît la forța ei economică cît și la capacitatea și pregătirea forțelor ei armate. Uniunea Sovietică posedă, după cum se știe, toate mijloacele de ordin științific, tehnic și militar, necesare pentru aplicarea unor lovituri zdrobitoare și pentru nimicirea inamicului într-un război modern, inclusiv diferitele tipuri de arme nucleare și mijloacele de transportare a lor la mari distanțe. În Europa occidentală numai oamenii lipsiți de orice seriozitate se pot bucura la auzul declarațiilor rostite de diferiți politicieni și generali americani și englezi care amenință cu dezlănțuirea războiului atomic.

În ceea ce vă privește pe voi, foștii mei colegi, vreau să cred că apreciați aceste afișări monstruoase la justa lor valoare.

Pentru o apreciere realistă a situației trebuie ținut seama că alături de Uniunea Sovietică și în strînsă unitate de acțiune cu ea se află marea Republică Populară Chineză cu cei 600 de milioane locuitori ai ei și celelalte țări de democrație populară din Europa și Asia. Nici aceste țări nu mai sînt astăzi ceea ce erau în trecut. Romînia are astăzi o nouă și puternică industrie grea. Avem astăzi o armată bine pregătită, al cărei înalt moral se bazează pe conștiința cauzei drepte pe care o apără. Avem un spate al frontului puternic și unit. Un rol cu totul nou în alcătuirea lui îl joacă țărănimea, baza oricărei armate, și care în țara noastră este puternic atașată de regimul democrat-popular de la care a primit aproape un milion hectare de pămînt. În întreaga țară domnesc în aceste zile o mare însuflețire și o desăvîrșită unitate a poporului în jurul guvernului, în jurul hotărîrilor conferinței de la Moscova.

Camarazi francezi,

Răspunderea noastră ca militari este deosebit de mare. Noi sîntem aceia care ne dăm cel mai bine seama de dezastrele pe care le poate aduce întregii omeniri un război purtat cu mijloacele moderne de distrugere în masă. Noi avem de aceea dreptul și datoria de a ne spune cuvîntul, de a arăta adevărul, de a face totul cît mai este încă timp, pentru a împiedica o acțiune ce poate deveni sursa unei catastrofe fără precedent în istorie.

De aceea în calitatea mea de ofițer romîn care-și iubește poporul și care cunoaște îndeaproape poporul francez, care-i e drag, mi-am îngăduit să vă adresez această scrisoare cu dorința fierbinte ca ea să vă vorbească în numele vechii noastre prietenii și colaborări, în numele intereselor reale ale păcii și securității țărilor noastre și ale întregii Europe.

Vă strînge mîna fostul vostru coleg.

General-maior
DUMITRU PANAITESCU

Adunarea juriștilor din Capitală

Asociația Juriștilor din R.P.R. și Institutul de Cercetări Juridice al Academiei R.P.R. au organizat, vineri seara, în sala Dalles, o adunare a juriștilor din Capitală, pentru discutarea problemei asigurării păcii și securității colective în Europa și a prevederilor Declarației conferinței de la Moscova.

În prezidiul adunării au luat loc juriști, jurisconsulți, membri ai Colegiului Tribunalului Suprem al R.P.R.: **M. Ghelmegeanu, N. Dașcovici, Eugen Herovanu, G. Sofronie, Ilie Stoenescu, Mircea Durma, Oconel Cireș, I. Costin, Al. Volanschi, Magda Silianu, Gh. Nedelschi, Filofteia Ivanov, C. Paraschivescu-Bălăceanu, Adrian Dimitriu, C. Stoianovici, P. Belle, Eugen Baraș.**

Adunarea a fost prezidată de prof. univ. **Eugen Herovanu.**

În problema securității colective și a suveranității statelor, a luat cuvîntul **N. Dașcovici,** din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei R.P.R. El a declarat:

Chiar în momentul cînd Carta O.N.U. a fost adusă spre ratificare în fața Senatului S.U.A., diferite personalități, printre care J. F. Dulles, au formulat numeroase rezerve față de obligațiunile impuse de Cartă. Tot ce a urmat de atunci în politica S.U.A. a dovedit întoarcerea la politica blocurilor, respingerea securității colective, cursa ruinătoare a înarmărilor și amenințarea grozavă a unui nou război, cu ultimele arme de distrugere.

Vorbitorul a încheiat, **exprimîndu-și** adeziunea la sistemul securității colective și protestînd împotriva celor ce impun politica blocurilor militare.

A vorbit în continuare **juristul M. Durma,** despre „Aspectul economic al tensiunii internaționale".

După ce a scos în relief deosebirea fundamentală care există astăzi între dezvoltarea economiei naționale a țărilor imperialiste, caracterizată printr-o creștere continuă a producției de război și, paralel, pauperizarea maselor populare, **pe de o parte,** și economia națională a țărilor lagărului democratic, în continuă înflorire, pe calea realizărilor pașnice, pe de altă parte, vorbitorul a încheiat: „Sistemul de securitate colectivă este drumul care duce la asigurarea muncii pașnice a omenirii, fără deosebire de orînduirea social-politică a fiecărui stat în parte, o pavăză la adăpostul căreia oamenii să poată profita de binefacerile tehnicii înaintate a secolului nostru".

M. Ghelmegeanu, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei R.P.R., a vorbit despre pericolul pe care îl reprezintă pentru omenire reînvierea militarismului revanșard german.

Acordurile de la Paris urmăresc să ridice și să întărească în vest o Germanie pe care generația noastră o cunoaște — a declarat vorbitorul. Este vorba de Germania care a dat naștere lui Hitler, Germania magnaților industriali, moștenitoare în linie directă a Germaniei prusace și arogante a lui Bismarck și a Germaniei lui Wilhelm.

Propunerea Uniunii Sovietice pentru securitatea colectivă a tuturor popoarelor din Europa, mobilizează forțele păcii.

Să sprijinim prin faptele noastre propunerile pentru securitatea colectivă în Europa, singura cale care poate duce la pace.

Despre securitatea colectivă — singurul drum pentru asigurarea păcii, a vorbit **C. Paraschivescu-Bălăceanu,** vicepreședinte al Asociației juriștilor din R.P.R., care, după ce a subliniat însemnătatea Declarației conferinței de la Moscova, a încheiat, exprimînd hotărîrea celor prezenți de a participa activ la apărarea independenței țării și a marilor cuceriri obținute în anii puterii populare.

Despre „Poziția acordurilor de la Londra și Paris față de Carta O.N.U.", a vorbit juristul **George Sofronie,** care a spus între altele:

În grav antagonism cu principiile Cartei O.N.U. sînt acordurile de la Londra și Paris, al căror principiu de bază rămîne reînarmarea Republicii Federale Germane.

Prin acordurile de la Londra și Paris nu este servită nici cauza securității europene, nici cauza securității Franței.

Tocmai pentru aceasta, ratificarea sau respingerea acordurilor de la Paris reprezintă un moment hotărîtor în destinul popoarelor europene.

Ilie Stoenescu, locțiitor al președintelui Tribunalului Suprem, a vorbit despre: „Securitatea colectivă și problema tratatelor". Printre altele vorbitorul a spus:

Recent s-a sărbătorit împlinirea a 10 ani de la încheierea tratatului de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Sovietică și Franța. Guvernul francez, prin semnarea acordurilor de la Londra și Paris, care reînvie militarismul german, urmărește să rupă acel tratat care avea de scop apărarea reciprocă a Franței și Uniunii Sovietice împotriva unei noi agresiuni germane. Între aceste două acorduri internaționale este incompatibilitate, cum arată clar Nota din 16 decembrie a guvernului sovietic.

Juristul **Alexandru Volanschi** a vorbit despre „Poziția juriștilor în problema securității colective". Declarația guvernelor la Conferința de la Moscova — a spus vorbitorul — arată că popoarele au încredere în forțele lor că niciodată forțele păcii și ale socialismului nu au fost atît de puternice și atît de unite ca acum și că — în cazul unei agresiuni — aceste popoare vor face tot ce le va sta în putință pentru a zdrobi forțele agresiunii, pentru a asigura triumful cauzei lor drepte.

Adunarea a demonstrat deplina hotărîre a juriștilor din țara noastră de a contribui prin toate mijloacele la întărirea patriei noastre, la apărarea independenței și suveranității sale, împotriva oricărei agresiuni.

Participanții au adoptat prin vii aplauze o moțiune prin care aderă întru totul la Declarația conferinței de la Moscova.

(Agerpres)

Bundestagul de la Bonn a aprobat în prima citire acordurile de la Paris

BERLIN 17 (Agerpres). A.D.N. La 15 și 16 decembrie au avut loc în Bundestagul de la Bonn dezbaterile în problema ratificării acordurilor de la Paris.

După cum relatează presa, blocul partidelor guvernamentale a respins cu 236 de voturi contra a 153 și 3 abțineri propunerea fracțiunii partidului social-democrat din Germania cu privire la amînarea ratificării acordurilor de la Paris pînă la organizarea unor tratative cvadripartite în problema unificării Germaniei. Acordurile militare de la Paris au fost aprobate de Bundestag în prima citire și trimise în comisiile Bundestagului. A fost de asemenea prezentată spre examinare comisiilor Bundestagului propunerea fracțiunii P.S.D.G. cu privire la organizarea unor tratative între guvernul de la Bonn și guvernul francez în vederea elucidării prevederilor litigioase ale acordurilor de la Paris referitoare la regiunea Saar. În cursul dezbaterilor, s-au pronunțat împotriva acordurilor în problema Saar-ului și deputații „partidului liber-democrat" și ai „blocului german".

Comisia pentru apărarea națională a Adunării Naționale franceze s-a pronunțat pentru amînarea dezbaterilor din parlament în problema ratificării acordurilor de la Paris

PARIS 17 (Agerpres). — France Presse transmite:

Comisia pentru apărarea națională a Adunării Naționale franceze a aprobat la 17 decembrie cu 15 voturi contra 1 vot și 19 abțineri raportul prezentat de deputatul radical-socialist Badie care prevede amînarea dezbaterilor din Adunarea Națională franceză cu privire la ratificarea acordurilor care consfințesc remilitarizarea Germaniei occidentale.

Derută în sînul majorității guvernamentale din Italia

ROMA 17 (Agerpres). — În seara zilei de 14 și în dimineața zilei de 15 decembrie au continuat dezbaterile în Camera italiană pe marginea proiectului de lege guvernamental cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris.

Deputatul comunist La Rocca a declarat în cuvîntarea sa că acordurile de la Paris sînt o armă a politicii „de pe poziții de forță". Ratificarea acestor acorduri — a spus La Rocca — ar avea urmări foarte grave. Dar toate popoarele care nu au uitat grozăviile războiului dezlănțuit de militariștii germani vor lupta pentru **a-și impune voința de pace.**

Deputatul democrat-creștin Melloni a propus un amendament la legea cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris, potrivit căruia depunerea documentelor cu privire la ratificare să fie amînată cu trei luni din momentul ratificării lor.

„Propunerea lui Melloni — scrie ziarul „Avanti" în legătură cu această problemă — trebuie privită ca un rezultat al rezervelor și derutei pe care acordurile de la Paris le-au provocat în sînul majorității guvernamentale".

Cu privire la situaţia şi sarcinile literaturii sovietice

Raportul prezentat de ALEXEI SURKOV la al II-lea Congres al scriitorilor sovietici

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS

La cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici, Alexei Surkov, prim secretar al Uniunii scriitorilor, a prezentat raportul cu privire la situaţia şi sarcinile literaturii sovietice. La începutul raportului său el a făcut o trecere în revistă a dezvoltării literaturii sovietice în cei 20 de ani scurşi de la primul Congres al scriitorilor sovietici.

Atît prin întregul său destin creator, cît şi prin biografiile celor mai buni reprezentanţi ai săi, literatura Ţării Sovietice este legată strîns de popor. Ea a participat activ la construcţia socialistă, la toate evenimentele social-politice importante care au însoţit mersul nostru pe calea spre comunism, a spus Surkov.

Într-o măsură uriaşă a crescut participarea activă a scriitorului sovietic la viaţa socială şi politică a ţării. În anii de după război, scriitorii sovietici au devenit participanţi dintre cei mai activi la lupta pentru pace care se desfăşoară în lume.

În cursul celor 20 de ani dintre cele două congrese. s-au petrecut schimbări uriaşe. În literatură au venit oameni noi ; numărul membrilor şi candidaţilor Uniunii scriitorilor sovietici a crescut de la 1.500 în 1934 la 3.695 în 1954. Au luat fiinţă şi s-au dezvoltat noi literaturi surori.

Revoluţia culturală, lărgindu-se şi adîncindu-se neîncetat, a dat literaturii zeci de milioane de cititori noi.

În 1934 au fost tipărite în ţară 1.852 opere de literatură beletristică rusă şi sovietică, într-un tiraj total de 32.943.000 exemplare. În 1953 au fost tipărite 2.733 de opere, într-un tiraj total de 159.801.000 exemplare. În 1934 au fost editate 1.233 de opere ale scriitorilor altor popoare frăţeşti ale U.R.S.S., într-un tiraj total de 7.192.000 exemplare. În 1953 au fost editate 1.552 opere în 38.526.000 exemplare. În 1953 au fost publicate în U.R.S.S. 420 opere de literatură beletristică străină într-un tiraj total de 24.480.000 exemplare.

Operele clasicilor au o răspîndire deosebit de largă în ţara noastră. Cărţile lui Gorki au apărut într-un tiraj total de 80 milioane de exemplare, ale lui Puşkin — într-un tiraj de 70 milioane de exemplare, ale lui Tolstoi — într-un tiraj de 60 milioane de exemplare, ale lui Cehov — într-un tiraj de 40 milioane de exemplare, ale lui Turgheniev — într-un tiraj de 33 milioane de exemplare, ale lui Gogol — într-un tiraj de 29 milioane de exemplare; operele lui Korolenko, Krîlov, Lermontov, Nekrasov, Saltîkov-Şcedrin au apărut în tiraje de cîte 16—21 milioane exemplare.

În tiraje de 1 milion pînă la 12 milioane exemplare au apărut opere ale scriitorilor străini: H. Balzac, J. Verne, V. Hugo, E. Zola, G. Maupassant, Th. Dreiser, J. London, M. Twain, D. Defoe, Ch. Dickens, J. Swift, W. Shakespeare, H. Heine, J. W. Goethe, F. Schiller, M. Cervantes ş.a.

La toate acestea trebuie să se adauge că în ţara noastră au apărut în tiraje de un milion pînă la 20 milioane exemplare operele a 47 scriitori sovietici ruşi, printre care volumele de versuri a nouă poeţi ; cărţile lui Vladimir Maiakovski au fost editate în 23 milioane exemplare.

Surkov a vorbit în continuare despre întărirea continuă a legăturilor de creaţie dintre oamenii de litere ai popoarelor Uniunii Sovietice. Aceasta este una din dovezile cele mai grăitoare ale triumfului politicii naţionale a partidului şi statului nostru în domeniul culturii.

Numeroase popoare mici care trăiau înainte în adîncă beznă, care erau în întregime analfabete şi sortite pieirii, au renăscut în condiţiile puterii sovietice la o nouă existenţă istorică. Peste 40 de popoare au căpătat prima dată o scriere proprie după Revoluţia din Octombrie.

Tematica tuturor literaturilor surori s-a lărgit într-o măsură uriaşă, tratarea principalelor probleme ale zilelor noastre a fost adîncită, sfera materialului luat din viaţă, prelucrat în mod artistic de scriitori, s-a lărgit. Iată ce spun cifrele despre aceasta :

În timp ce în anul 1934 au fost editate 481 opere ale literaturii ruse, traduse în limbile popoarelor frăţeşti ale U.R.S.S., într-un tiraj de 3.529.000 exemplare, în anul 1953 au fost editate 1.022 opere, într-un tiraj total de 16.007.000 exemplare.

În anul 1934 au apărut în traducere rusă 150 opere ale scriitorilor aparţinînd literaturilor surori, într-un tiraj total de 1.045.000 exemplare, iar în anul 1953 au fost editate 419 opere, într-un tiraj total de 21.427.000 exemplare.

Raportorul a subliniat marea importanţă a limbii ruse pentru schimbul de valori culturale.

Unul din cele mai semnificative rezultate ale dezvoltării întregii noastre literaturi multinaţionale în perioada dintre cele două congrese este crescinda interacţiune şi influenţă reciprocă creatoare între literaturile surori. Un rol uriaş a avut în această privinţă intensa muncă de traducere reciprocă a operelor.

Putem vorbi cu un sentiment de sinceră mîndrie pentru succesele noastre generale şi despre influenţa exercitată asupra tuturor literaturilor, inclusiv asupra celei ruse, de marile creaţii ale clasicilor literaturilor surori şi de anumite opere remarcabile ale unor scriitori contemporani.

În perioada 1945-1953, potrivit unor date departe de a fi complecte, în ţările de democraţie populară şi în ţările capitaliste au apărut în peste 9.000 de ediţii opere scrise de mai mult de 900 scriitori sovietici, traduse în 44 de limbi străine. Numai în perioada 1951-1953 au fost editate peste hotare 94.196.000 de exemplare din operele literaturii sovietice.

Numărul cititorilor noştri s-a dublat aproape prin zecile de milioane de cititori din ţările de democraţie populară şi prin milioanele de cititori din ţările capitaliste. Nu trebuie să uităm niciodată situaţia specială pe care o are astăzi literatura noastră între celelalte literaturi ale lumii, ea fiind un izvor de lumină, de idei dătătoare de viaţă, de energie combativă pentru oamenii muncii de peste hotare, un izvor de experienţă creatoare pentru scriitorii înaintaţi, progresişti.

Oamenii de litere din ţările de democraţie populară manifestă un interes profund faţă de tot ce priveşte istoria dezvoltării literaturii noastre, faţă de tot ce le poate îmbogăţi concepţia despre întruchiparea concretă a metodei realismului socialist într-o operă literară. De aceea este atît de mare răspunderea fiecărui scriitor din Ţara Sovietelor pentru munca sa. Tot atît de mare este şi răspunderea fiecărui critic, teoretician şi scriitor pentru fiecare cuvînt de apreciere a proceselor ce se petrec în literatura noastră.

Fără îndoială că experienţa creatoare a literaturii sovietice prezintă un mare interes şi pentru prietenii noştri, scriitorii progresişti din ţările capitaliste.

Cele mai bune opere ale prietenilor noştri conţin nu numai începutul unei critici ascuţite, fără compromis, a societăţii capitaliste contemporane, ci şi idei, sentimente şi imagini întruchipînd elementul progresist, dătător de viaţă.

Raportorul a vorbit apoi despre rolul literaturii sovietice în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

În aceşti ani, scriitorii aparţinînd tuturor popoarelor frăţeşti din U.R.S.S. au constituit un detaşament combativ unic de patrioţi sovietici. Chiar din primele zile ale războiului, peste 1.000 de scriitori sovietici (mai mult de o treime din membrii Uniunii scriitorilor) s-au înrolat ca voluntari în rîndurile armatei active.

Păstrăm cu sfinţenie memoria lui Arkadii Gaidar, Vladimir Stavski, Iurii Krîmov, Serghei Dikovski, Boris Levin, Mihail Ciumandrin, Boris Lapin, Zahar Haţrevin, Serghei Semionov, Aleksandr Afinoghenov, Evghenii Petrov, Jack Altausen, Iosif Utkin, Oleksa Desniak, Stepan Tudor, Tatul Gurian, A. Gavriliuk, F. Karim şi a celor peste 200 de alţi tovarăşi de arme ai noştri, care au pierit în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Soarta literaturii noastre în timpul războiului se deosebeşte ca lumina de întuneric de soarta slujitorilor „artei pure" aparţinînd literaturii burgheze. În acel ani, cînd fascismul care triumfa vremelnic ameninţa cu pieirea Franţa şi Anglia, doar cei mai cinstiţi scriitori, scriitorii democraţi, au rămas credincioşi poporului lor. Ceilalţi — şi numărul lor a fost mare — fie că au preferat să treacă dincolo de Ocean pentru a se pune acolo la adăpost de bombardamentele nocturne asupra Londrei şi Coventry-ului, fie că „s-au închis în sine", capitulînd astfel de fapt în faţa înrobitorilor, fie că şi-au pus cu cinism pana în slujba cotropitorilor.

Glorioasa tradiţie gorkiană a publicisticii literare înflăcărate a luat în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei o dezvoltare minunată prin activitatea unui mare grup de scriitori sovietici. Şi astăzi mai sînt vii în memoria a milioane de oameni din Uniune şi de peste hotare rîndurile arzătoare ale pamfletelor lui Ilya Ehrenburg, nici astăzi nu se pot reciti fără emoţie caldele şi totuşi severele „Scrisori către un tovarăş" de Boris Gorbatov. Ca într-o oglindă vie apare în faţa noastră viaţa grea şi eroică a locuitorilor Leningradului în zilele blocadei, din seria de articole — sub formă de jurnal — ale lui Nikolai Tihonov şi Vsevolod Vişnevski. Şi oare nu din minunatele schiţe ale lui Vasili Grossman, multe zeci de milioane de oameni nu numai că au înţeles, dar au şi simţit măreţia faptelor eroice ale apărătorilor Stalingradului ?

În vara anului 1942, cînd duşmanul se apropia de Stalingrad, în întreaga ţară a răsunat pasionanta nuvelă „Şcoala urii" de M. Şolohov. Literatura sovietică din anii războiului nu poate fi apreciată la justa ei valoare fără a se ţine seama de publicistica şi de schiţele de război ale lui A. Tolstoi, A. Fadeev, L. Leonov, K. Fedin, Vs. Ivanov, P. Pavlenko, V. Laţis, D. Zaslavski, V. Stavski, K. Simonov, B. Polevoi, B. Galin, I. Sudrabkalm, R. Kociar, V. Vasilevskaia, I. Galan ş.a.

Spre profundul regret general nu a fost studiată în mod critic şi nici nu a fost generalizată experienţa scriitorilor noştri care în timpul războiului au tratat în proză şi dramaturgie tema războiului.

Surkov a enumerat apoi operele prozatorilor, poeţilor, dramaturgilor, publiciştilor — reprezentanţi ai literaturii sovietice multinaţionale, care prin creaţia lor au cucerit aprecierea cercurilor largi ale cititorilor sovietici. El s-a ocupat pe larg de metodele de creaţie ale diferiţilor scriitori, a analizat operele lor, a arătat cît de mult a crescut literatura sovietică din punct de vedere ideologic şi artistic.

Surkov a amintit că în articolul său „Organizaţia de partid şi literatura de partid", Lenin scria cu jumătate de secol în urmă că „problema literară se pretează cel mai puţin unei egalizări mecanice... dominaţiei majorităţii asupra minorităţii", că „în această chestiune este necesară asigurarea unui spaţiu cît mai larg iniţiativei personale, înclinaţiilor individuale, mai mult spaţiu pentru gîndire şi imaginaţie, formă şi conţinut".

Aceste cuvinte ale lui Lenin, confirmate astăzi în mod practic de întreaga dezvoltare a literaturii noastre, presupun — în condiţiile existenţei unei orientări comune în elaborarea metodei realismului socialist — posibilitatea existenţei a diverse curente, posibilitatea întrecerii creatoare între ele şi a unor largi discuţii asupra avantajelor unui curent sau altuia.

Scriitori care apreciază în acelaşi fel fenomenele vieţii şi comportarea oamenilor sînt infinit de diverşi în exprimarea în imagini artistice a rezultatelor celor văzute şi simţite de ei.

Făcînd pe scurt bilanţul discuţiilor care au precedat congresul, în legătură cu eroul pozitiv în literatura sovietică, Surkov a arătat că operele lui Fadeev, Gaidar, Ostrovski, Polevoi, „Ulia Koroliova" de Ilina, operele despre Zoia Kosmodemianskaia, despre Aleksandr Matrosov şi despre alţi eroi adevăraţi ai realităţii noastre trăiesc şi cuceresc inimile tinerilor cititori tocmai pentru că, în pofida maximelor pedanţilor care visează un „erou ideal", înfăţişează pe contemporanii noştri vii, oameni al epocii de formare a unui caracter nou, a unei morale noi, a unor norme noi în relaţiile personale şi sociale. Analizînd problema creării personajului satiric, negativ, raportorul a subliniat că este cu neputinţă şi dăunător să încerci să întocmeşti reţete de îmbinare a tonurilor întunecoase şi luminoase în personalitatea personajului sau în fondul social al operei. Tot atît de dăunătoare este încercarea de a reglementa corelaţia dintre înaintat şi înapoiat sau înaintat şi „obişnuit" în chipul şi caracterul eroului pozitiv al unei opere literare. Orice reglementare distruge imediat personajul şi cartea, duce la înlocuirea puterii de convingere a vieţii printr-o lecţie de morală.

În anii dintre congrese s-au făcut simţite recidivele teoriei reacţionare a „artei pentru artă". Sub steagul acestor pseudo-teorii erau reluate din cînd în cînd încercările de a abate literatura de pe poziţiile răspunderii cetăţeneşti consfinţite de tradiţiile tuturor marilor scriitori ai lumii şi îndeosebi de tradiţiile literaturii noastre clasice, aceasta însemnînd în condiţiile noastre a împiedica literatura să participe la lupta partidului şi a poporului nostru pentru viitorul comunist al ţării noastre.

Hotărîrile partidului din anii 1946—1948 ne-au amintit nouă, scriitorilor şi lucrătorilor din celelalte domenii ale artei sovietice, că acest pericol există. Hotărîrile C.C. al P.C.U.S. ne-au ajutat să ne unim forţele pentru a învinge rapid pericolul care s-a conturat.

Atît în anii dinainte de război, cît şi în anii de după război, am întîlnit astfel de tovarăşi de drum neschimbaţi „ai artei pure", ca formalismul, care duce la ruperea formei de conţinut, sau ca naturalismul, care împinge la obiectivism.

În categoria celor mai persistente recidive ale influenţelor reacţionare străine. trebuie incluse de asemenea tendinţele cosmopolite. Ascuţimea reacţiei împotriva manifestărilor cosmopolite, în anii de după război, este explicabilă în mod special întrucît nu întîmplător iniţiatorul „războiului rece" — imperialismul american — punîndu-şi drept ţel să obţină dominaţia mondială prin înghiţirea economică, politică şi culturală a naţiunilor şi statelor, a luat drept bază ideologică a expansiunii sale tocmai cosmopolitismul.

Credincioşi tradiţiilor patriotismului sovietic şi internaţionalismului proletar, vom lupta împotriva cosmopolitismului dizolvant, împotriva dezgustătoarei ideologii a aţiţătorilor la război. Nici un om de litere sovietic cinstit care a făcut greşeli de ordin cosmopolit, fie el critic sau scriitor, nu este lipsit de posibilitatea ca, revizuindu-şi poziţiile greşite, să lucreze rodnic şi în strînsă unire cu întreaga familie a oamenilor de litere sovietici pentru binele dezvoltării literaturii noastre.

Recidivele tendinţelor străine şi duşmănoase care se făceau simţite în practica şi teoria literaturii se manifestau prin metode „stîngiste" în critică, care reînviau rămăşiţele cele mai vătămătoare ale proletcultismului şi criticii jignitoare a celor de la R.A.P.P. Este suficient să amintim linia secţiei de critică a revistei „Oktiabr", cînd acolo îşi desfăşurau activitatea „criticii" de teapa lui A. Belik, pentru a înţelege viabilitatea şi a acestei tendinţe dăunătoare. În istoria literaturii şi a criticii practice, „neorappismul" se făcea simţit în recidivele sociologismului vulgar, primitivismului de tot felul.

Un duşman serios, împotriva căruia eu trebuit să lupte necontenit cercurile noastre literare, a fost naţionalismul burghez.

Raportorul a analizat activitatea criticilor şi a specialiştilor pe tărîm literar. Au fost editate lucrări voluminoase de istorie a literaturii ruse, lucrări în multe volume de istorie a literaturii engleze, franceze, germane şi altor literaturi. Au apărut şi apar lucrări serioase cu caracter monografic, consacrate marilor scriitori şi critici ai trecutului, problemelor studierii stilului, limbii, măiestriei clasicilor. Problemele literaturii sovietice sînt elaborate într-un ritm mult mai lent.

Surkov a subliniat importanţa unui larg schimb de păreri în cadrul analizei unui fenomen sau altul, sau a unei opere literare. Trebuie lichidată teza falsă că orice recenzie tipărită este considerată ca un fel de sentinţă definitivă şi fără drept de apel asupra operei literare.

Succesele însemnate incontestabile ale literaturii sovietice în perioada dintre cele două congrese nu exclud, ci, dimpotrivă, implică analiza cea mai exigentă. cea mai largă a lipsurilor ei. Trebuie să criticăm viguros şi deschis lipsurile literaturii noastre, pornind nu de la neîncrederea nihilistă în posibilităţile ei, ci de la convingerea că literatura noastră dispune de un asemenea detaşament de scriitori talentaţi, că a atins un astfel de nivel de experienţă şi de maturitate, încît poate soluţiona probleme mult mai complexe.

Sarcinile literaturii constau în a ajuta la formarea caracterului constructorului comunismului prin zugrăvirea oamenilor timpului nostru în întreaga măreţie a demnităţii lor umane şi prin critica, care nimereşte bine ţinta şi este lipsită de compromis, la adresa rămăşiţelor capitalismului în conştiinţa şi psihicul oamenilor, a tuturor lipsurilor şi neajunsurilor.

Omul sovietic, care a imprimat dezvoltării istoriei un asemenea ritm fără precedent, este nerăbdător. El aşteaptă din partea literaturii un răspuns mai cald, mai oportun la problemele care-l frămîntă, el vrea să vadă în scriitor nu un cronicar care înregistrează „retroactiv" viaţa şi lupta sa, ci un prieten şi tovarăş de luptă, un explorator al viitorului, care-l îmbogăţeşte cu noi idei deschizînd noi orizonturi.

Realitatea literaturii noastre cere stăruitor scriitorului pătrunderea mai intensă în viaţă. Scriitorul sovietic nu este un martor, ci un participant la evenimentele ce se petrec în viaţă şi care-i furnizează materiale pentru cartea sa. Poziţia de gospodar în viaţa societăţii este una din manifestările spiritului partinic.

Partidul comunist consideră literatura drept ajutorul său activ în educarea comunistă a maselor populare, drept o armă de luptă împotriva rămăşiţelor trecutului, un mijloc de generalizare a noului în viaţa şi caracterul omului sovietic.

O atenţie deosebită trebuie să acorde scriitorii activităţii în domeniul dramaturgiei teatrale şi cinematografice, în domeniul acelor genuri de poezii care sînt legate de cîntece şi muzică.

În continuare, Surkov s-a ocupat de sarcinile organizaţiei obşteşti a scriitorilor sovietici, Uniunea scriitorilor, subliniind îndeosebi faptul că scriitorii experimentaţi, urmînd exemplul lui A. M. Gorki, trebuie să-şi împărtăşească mai generos experienţa lor tineretului, atrăgînd în literatură mereu noi şi noi oameni talentaţi.

În încheiere, raportorul a declarat :

Succesul literaturii sovietice, uriaşa răspîndire a operelor ei în ţara noastră şi peste hotare înseamnă mersul victorios şi triumfal prin ţările lumii ale noului erou — omul sovietic.

Grija primordială a scriitorilor sovietici trebuie să fie îmbogăţirea acestui erou în operele literare cu noi trăsături şi calităţi pe care le educă zi de zi în oameni viaţa sovietică care se dezvoltă neîntrerupt.

Ecoul Notei guvernului sovietic adresată guvernului Franţei

PARIS 17 (Agerpres). — Nota guvernului sovietic adresată guvernului Franţei în legătură cu incompatibilitatea ratificării acordurilor de la Paris cu tratatul franco-sovietic de alianţă şi asistenţă mutuală a produs o puternică impresie asupra cercurilor vieţii publice şi politice franceze. Această notă este larg comentată de ziarele pariziene, care au publicat textul integral sau o expunere foarte amplă a notei.

BERLIN 17 (Agerpres). — Toate ziarele din Berlinul occidental publică ştiri referitoare la Nota guvernului sovietic adresată guvernului Franţei. În aceste ştiri se subliniază declaraţia guvernului sovietic că semnarea acordurilor de la Paris de către Franţa este în contradicţie cu angajamentele asumate de ea prin tratatul franco-sovietic din 1944 şi că în cazul ratificării acordurilor de la Paris va deveni necesară anularea tratatului dintre Uniunea Sovietică şi Franţa.

Deputaţi francezi se pronunţă împotriva ratificării acordurilor de la Paris

PARIS 17 (Agerpres). —

Săptămînalul „France Observateur" s-a adresat unui grup de deputaţi în Adunarea Naţională cu cererea de a-şi preciza atitudinea faţă de acordurile de la Londra şi Paris.

Edouard Daladier, fost preşedinte al Consiliului de Miniştri al Franţei, unul din fruntaşii partidului radical-socialist, a declarat :

„Sînt profund convins că în prezent poporul francez se pronunţă împotriva acordurilor de la Paris cu aceeaşi hotărîre cu care s-a pronunţat în trecut împotriva creării „comunităţii defensive europene". Noi ne pronunţăm fără rezerve împotriva reînarmării Germaniei, călăuzindu-ne după considerente de ordin naţional, adică după considerente franceze..

Atitudinea noastră hotărît potrivnică înarmării pe care o prevăd acordurile de la Paris este bazată pe convingerea adîncă că aceste acorduri vor duce în întreaga Europă la o nouă cursă a înarmărilor... şi, probabil, chiar la un al treilea război mondial...

Trebuie să se facă alegerea între tratative paşnice şi înarmare, între respectarea acordurilor internaţionale şi încălcarea lor, între unitatea Europei şi scindarea ei".

Deputatul Gilbert de Chambrun (Uniunea republicanilor progresişti) a condamnat, de asemenea, cu hotărîre planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale. El a declarat că „fără Franţa nu este posibilă nici o coaliţie militară cu participarea Germaniei înarmate". De Chambrun s-a pronunţat pentru ducerea imediată de tratative „în principalele probleme de care depinde, pacea în lumea întreagă".

Declaraţiile însărcinaţilor cu afaceri ad-interim ai U.R.S.S. în S.U.A. şi în Marea Britanie

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS

La 16 decembrie, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în S.U.A., A. F. Dobrinin, a făcut o vizită secretarului de stat ad-interim al Statelor Unite ale Americii, dl. Hoover, şi a făcut o declaraţie cu următorul conţinut :

„Potrivit ştirilor publicate în presa engleză, generalul Stevenson, comandantul diviziei a 49-a de aviaţie americană, care îşi are baza în Anglia, a declarat la 10 decembrie a.c. la aerodromul Bentwaters (Anglia) că divizia sa este înzestrată cu bombardiere destinate să dea o lovitură atomică Uniunii Sovietice şi că această misiune a fost dată diviziei încă acum doi ani şi jumătate.

Întrucît această declaraţie a unui reprezentant oficial al forţelor armate ale S.U.A. este incompatibilă cu relaţiile normale existente între U.R.S.S. şi S.U.A., guvernul sovietic ar dori să obţină explicaţii din partea guvernului S.U.A. în privinţa faptului dacă relatările presei despre caracterul declaraţiei generalului Stevenson corespund realităţii şi, dacă aşa stau lucrurile, cum califică guvernul S.U.A. această declaraţie".

La 17 decembrie, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în Marea Britanie, N. D. Belohvostikov, a făcut o vizită d-lui A. Kirkpatrik, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Marii Britanii, şi a făcut următoarea declaraţie : „După cum relatează presa engleză, generalul american Stevenson, comandantul diviziei a 49-a de aviaţie americană, care îşi are baza în Anglia, a declarat la 10 decembrie a.c. la aerodromul Bentwaters (Anglia) că divizia sa este înzestrată cu bombardiere destinate să dea o lovitură atomică Uniunii Sovietice şi că această misiune a fost dată diviziei încă acum doi ani şi jumătate.

Din această declaraţie rezultă că pe teritoriul Angliei au fost create baze militare aeriene americane dispunînd de avioane destinate să efectueze atacuri atomice asupra Uniunii Sovietice. Întrucît acest lucru este incompatibil cu relaţiile normale existente între U.R.S.S. şi Marea Britanie şi este în contradicţie cu tratatul anglo-sovietic din 1942 de colaborare şi asistenţă mutuală după război, guvernul sovietic ar dori să obţină explicaţii din partea guvernului Marii Britanii în privinţa faptului dacă relatările presei cu privire la caracterul declaraţiei generalului Stevenson corespund realităţii, şi dacă aşa stau lucrurile, cum califică guvernul Marii Britanii această declaraţie".

Mesajul adresat de Ciu En-lai secretarului general al O. N. U.

PEKIN 17 (Agerpres). — China Nouă.

La 17 decembrie, Ciu En-lai, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, a adresat un mesaj secretarului general al O.N.U., Dag Hammarskjold, în care precizează atitudinea R. P. Chineze faţă de aşa-zisa rezoluţie a O.N.U. în legătură cu „plîngerea împotriva arestării şi deţinerii în închisoare a personalului militar al Naţiunilor Unite, prin încălcarea acordului de armistiţiu în Coreea". În mesaj se spune:

Cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., sub influenţa S.U.A. şi a ţărilor care le urmează, a adoptat la 10 decembrie o rezoluţie absurdă cu privire la aşa-zisa „plîngere împotriva arestării şi deţinerii în închisoare a personalului militar al Naţiunilor Unite, prin încălcarea acordului de armistiţiu în Coreea," care în mod calomnios acuză China de a fi condamnat pe cei 11 spioni americani încălcînd acordul de armistiţiu din Coreea. Guvernul R.P. Chineze se opune cu hotărîre acestei rezoluţii.

Cei 11 spioni americani sus-menţionaţi şi alţi doi s-au strecurat pe teritoriul chinez şi au fost prinşi în China. După examinarea probelor care au dovedit în mod concludent că aceştia au desfăşurat o activitate de spionaj în China, un tribunal chinez a pronunţat la 23 noiembrie 1954 o sentinţă conform legilor ţării. Condamnarea spionilor străini prinşi în China este o problemă internă a Chinei. Nu există nici o justificare ca O.N.U. să încerce să se amestece în ce priveşte condamnarea de către o instanţă chineză a unor spioni americani a căror vină a fost pe deplin dovedită, în timp ce O.N.U. nu condamnă S.U.A. care, încălcînd Carta O. N. U., trimit spioni pe teritoriul chinez pentru a duce activitate subversivă.

Procesul acestor spioni americani nu are nici o legătură cu problema prizonierilor de război din Coreea. În ce priveşte problema prizonierilor de război din Coreea, S.U.A. şi partea comandamentului Naţiunilor Unite sînt aceia care au încălcat acordul de armistiţiu din Coreea. Complicitatea guvernului Statelor Unite în reţinerea forţată în iunie 1953 a peste 27.000 militari coreeni şi chinezi de către clica lisînmanistă este o încălcare făţişă a acordului cu privire la repatrierea prizonierilor de război. Comandamentul Organizaţiei Naţiunilor Unite, neţinînd seama de hotărîrea Comisiei neutre de repatriere în Coreea, a răpit în ianuarie 1954 peste 21.000 prizonieri coreeni şi chinezi, care apoi au fost înrolaţi cu forţa în rîndul trupelor lisînmaniste şi ciankaişiste. Pînă în prezent aceste probleme nu au fost lămurite. Poporul chinez, întocmai ca şi cel coreean, nu va uita niciodată mizeria îndurată de către prizonierii săi sub tirania lui Li Sîn Man şi Cian Kai-şi. Organizaţia Naţiunilor Unite, influenţată de plîngerile S.U.A. şi supunîndu-se dominaţiei lor, nesocoteşte cu bună ştiinţă soarta tragică a celor peste 48.000 prizonieri de război coreeni şi chinezi, dar acceptă calomniile S.U.A. împotriva Chinei pentru condamnarea celor 11 spioni americani. Toate acestea nu pot decît să provoace o mare indignare în rîndurile poporului chinez.

Scopul acestor plîngeri ale guvernului Statelor Unite este de a atîţa ura împotriva Chinei, pentru ca în acest fel să camufleze agresiunea Statelor Unite care au încheiat „tratatul de securitate mutuală" cu Cian Kai-şi şi au acaparat Taivanul şi insulele Pengu, precum şi pentru ca să zădărnicească plîngerea Chinei împotriva Statelor Unite — vinovate de agresiune împotriva teritoriului chinez. Asemenea activităţi ale Statelor Unite fac parte din încercările lor de a spori încordarea internaţională în Est şi în Vest şi de a pregăti un nou război. Poporul chinez se opune războiului, dar el niciodată nu se va lăsa intimidat prin ameninţări cu războiul.

Poporul chinez doreşte pacea, dar nu în dauna integrităţii şi suveranităţii sale teritoriale. Oricîte plîngeri ar face Statele Unite, acestea nu vor putea zdruncina poziţia justă a R. P. Chineze în ce priveşte drepturile sale suverane de a condamna spionii americani care au desfăşurat o activitate subversivă pe teritoriul chinez.

Totodată binevoiţi, domnule secretar general, a difuza textul acestui mesaj în rîndurile delegaţilor care participă la Adunarea Generală a O.N.U., cu excepţia reprezentanţilor gomindanişti ai lui Cian Kai-şi.

★

PEKIN 17 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 16 decembrie, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, Ciu En-lai, a adresat următoarea telegramă secretarului general al O.N.U., Hammarskjold :

Confirm primirea telegramei dvs. din 10 decembrie 1954 în care v-aţi exprimat dorinţa de a vizita China În ce priveşte cazul spionilor americani, poziţia noastră a fost precizată în cealaltă telegramă pe care v-am adresat-o.

În interesul păcii şi micşorării încordării internaţionale sînt gata să vă primesc în capitala noastră — Pekin — pentru a discuta cu dvs. problemele care ne interesează.

Veţi fi bine venit în China. Binevoiţi a hotărî data vizitei dvs. şi informaţi-ne despre aceasta.

Lucrările Congresului unional al scriitorilor sovietici

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS

Cel de al 2-lea Congres unional al scriitorilor sovietici a trecut la discutarea rapoartelor şi corapoartelor „Cu privire la situaţia şi sarcinile literaturii sovietice", „Literatura sovietică pentru copii şi tineret" şi „Poezia sovietică".

În cadrul şedinţei din dimineaţa zilei de 17 decembrie, deschisă de scriitorul kazah Gabiden Mustafin, au luat cuvîntul scriitorul leton Vilis Laţis, scriitorul Lev Kassil şi scriitorul siberian Gheorghi Markov. Delegaţii la congres au fost salutaţi de scriitorul chinez Ciou Ian.

A apărut în limbile : rusă, română, franceză, germană, engleză şi spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democraţie populară !"

Bucureşti. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste şi muncitoreşti
Nr. 51 (319)
Cuprinde :
Articol de fond : I. V. Stalin — marele continuator al operei lui Lenin.
Boleslaw Bierut : Ideile leninist-staliniste însufleţesc popoarele la lupta pentru pace, democraţie şi socialism.
Antonin Novotny : Stalin — credincios discipol şi continuator al operei lui Lenin.
Gh. Gheorghiu-Dej : Politica leninist-stalinistă de pace şi de asigurare a securităţii popoarelor.
Harry Pollitt : Poporul englez este împotriva acordurilor de la Londra şi Paris.
Walter Stein : Subordonarea economiei Austriei faţă de monopolurile vest-germane
Roberto Forti : Să fie împiedicată reînvierea militarismului german.
Jan Marek : *Note politice :* 1. Misiunea generalului Collins în Vietnamul de sud. 2. Demagogia „de crăciun" a întreprinzătorilor francezi.
* * * Al doilea Congres unional al scriitorilor sovietici.

De vînzare la toate librăriile, chioşcurile şi debitele O.C.L.
Preţul 40 bani.

INFORMAŢII

Uniunea Scriitorilor, Uniunea Compozitorilor şi Uniunea Artiştilor Plastici organizează luni, 20 decembrie 1954, orele 17, în sala Ateneului R.P.R., o adunare prezidată de scriitorul Cezar Petrescu, laureat al Premiului de Stat.

Vor lua cuvîntul: George Georgescu, dirijor, artist al poporului, laureat al Premiului de Stat, Panaitescu-Perpessicius, membru corespondent al Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat, Ion Jalea, sculptor, membru corespondent al Academiei R.P.R., Ion Chirescu, compozitor, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, Lucian Grigorescu, pictor, membru corespondent al Academiei R.P.R., Mihail Andricu, compozitor, membru corespondent al Academiei R. P. R., maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, Paul Constantinescu, compozitor, laureat al Premiului de Stat, Ligia Macovei, pictor, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat, Eugen Jebeleanu, poet, laureat al Premiului de Stat, Lucia Demetrius, scriitoare, laureată a Premiului de Stat, Alex. Ciucurenco, pictor. (Agerpres)

Numeroase personalităţi ale vieţii publice engleze se pronunţă împotriva remilitarizării Germaniei occidentale

LONDRA 17 (Agerpres).

Un număr tot mai mare de personalităţi ale vieţii publice din Anglia iau atitudine împotriva reînarmării Germaniei occidentale, pentru tratative între marile puteri, pentru dezarmare.

„Înainte de a reface armata germană, trebuie să încercăm să ne întîlnim cu ruşii pentru a încerca să realizăm un acord cu privire la Germania" — a spus deputatul laburist Aneurin Bevan la o întrunire a alegătorilor săi din circumscripţia electorală Ebbw Vale. Bevan a declarat că exprimă punctul de vedere al majorităţii covîrşitoare a poporului britanic în această chestiune.

Într-un discurs rostit în Camera Comunelor, deputatul Victor Yates, unul din cei şase laburişti care au votat împotriva reînvierii Wehrmachtului german, a spus : „Este o tragedie că Anthony Eden insistă asupra ratificării acordurilor de la Paris înainte de a se fi început tratativele. Poporul ţării noastre doreşte o acţiune pentru pace şi negocieri şi nicidecum război şi distrugere".

În cadrul aceleiaşi şedinţe a Camerei Comunelor, deputatul laburist Noel Baker a insistat asupra primejdiei pe care o reprezintă armele de exterminare în masă, arătînd că generaţiei actuale îi revine datoria de a lichida cursa înarmărilor. Vorbitorul a arătat că „planul elaborat de conferinţa de la Moscova ar putea căpăta caracterul unui sistem mondial de garanţii internaţionale".

Activistul pe tărîm social John Gollan a declarat :

„Muncitorii din Anglia doresc negocieri pentru pace. Conferinţa de la Moscova a lansat un apel pentru negocieri înainte de a se fi făcut pasul fatal al ratificării reînarmării Germaniei occidentale".

Subliniind că Churchill este pentru reînarmarea Germaniei occidentale, John Gollan a arătat că înarmarea Germaniei lui Adenauer este cea mai gravă acţiune în favoarea războiului. Gollan a chemat oamenii muncii să trimită parlamentului rezoluţii, mesaje, scrisori, cerînd negocieri pentru pace şi împiedicarea înarmării Germaniei.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE : Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. : Traviata ; Teatrul de Stat de Operetă : Culegătorii de stele ; Naţional „I. L. Caragiale" (Studio) : Liceenii (ora 15); Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia): Floarea purpurie (ora 15), Îndrăgostiţii (ora 19.30) ; Municipal : Arcul de Triumf; Tineretului: David Coppertield (ora 19); Studioul Actorului de Film „C. Nottara": Familia; Armatei (B-dul Gral Magheru): Furtuni de primăvară; Armatei (Calea 13 Septembrie): Pirjolul; Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti): Tania; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Concert de muzică uşoară romînească (ora 20.15. În sala din Calea Victoriei). Magazin de stat (ora 19.30. În sala din str. Alex. Popov nr. 23); Circul de Stat: Primul spectacol; Teatrul Evreesc de Stat: Cu sare şi piper; Teatrul „Tăndărică": Umor pe sfori (sala Baruch Berea).

CINEMATOGRAFE : Patria I. C. Frimu: Cei trei muşchetari; Republica, Bucureşti: De doi bani speranţă; Înfrăţirea între popoare, Mosilor: Epava din largul mării; Timpuri noi, Tineretului, Elena Pavel: Campionatul mondial de fotbal